

சௌ பாராவன சபை வெளியீடு
ஆர்யம்: விரோதி நூ ஆவணி ம் 26 ஆம் டி
(1889)

பிரதி விலை: ரூ 12
சுயநீத் தாளாகம் பத்து பேர்கள்

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 112

விலை வஞ்சல் ஆவணி நாள் 17 ஆம் நாள்
(02-09-2001) ஆவணி பிரதி

இதழ்: 05

தமிழக சௌ சௌ தாந்தம் பேரவீரர்

சேக்கிழார் அடிப்பொடி தீடு. தி. ந. இராமச்சந்திரன் அவர்களை

கோரவ இலக்கிய கலாநிதி

பட்டமளித்து யாழ். பல்கலைக்கழகம் கேளவிக்கிறது.

அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் யாழ். வருகிறார்.

சௌ சௌ தாந்தம் பேரவீரர், சென்னை உயர்நீதிமன்ற நியாயதுறந்தராம் தலைசிறந்த மொழிபெயரியாளரும் சேக்கிழார் பெருநாடையே தன் குருவாகக் கொண்டு போற்றி ஒழுங்கவநும், சீரந்த தமிழ், ஆங்கிலம் பேச்சார் நூரைய சேக்கிழார் அடிப்பொடி தீடு. தி. ந. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இவ்வாண்டுங்கான சேரி. பொன். இராமநாதன் நிலைவுப் பேருநேரம் யாழ் பல்கலைக்கழகந்தாந்தல் நிறுந்த அக்டோபர் மாத உலக் வாந்தல் யாழ்ப்பாளர் வருகிறார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் 06-10-2001 அன்று நடைபெறவுள்ள பட்டமளிபு விறாவின் போது சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதி (D. Litt.) எனும் நெளரவும் பட்டம் வழங்கிக் கொருவிக்கவுள்ளது. இராமநாதன் நிலைவுப் பேருநேரம் 07-10-2001 ஆம் நாள் பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு பல்கலைக்கழக கலைசாதன அரங்கில் சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்கள் நிறுந்துவார்.

சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர் சட்டத்துறையிலே அதிக வேலைப் பாடல்களை மொழிபெயர்த்து அப்புலவர் நடத்திவந்த சிவாஜி என்ற சஞ்சிகையில் வெளியிட்டு வந்தார். களது வருகையால் யாழ் மன்ன மேலும் புனிதமடைவதாகுக. இப்பெரியாரை சமுத்துச் சைவ சமூகத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் இந்து சாதனம் பெருமையடைகிறான்.

அறஞரின் வாழ்க்கை குறிபு:

1934 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் திருநட்டம் என்ற இடத்திலே பிறந்த திரு. தி. ந. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நியாயதுறந்தரராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

1961 ஆம் ஆண்டில் தெனுங்குத் தமிழ்ப் புலவரும் தத்துவஞானியுமான திரிவோக தீதாராம் என்பவருடன் தொடர்புகள் ஏற்படவே, புலவரது

1973 ஆம் ஆண்டில் புலவரது மறைவு திரு. இராமச்சந்திரனின் வாழ்வில் ஒரு பெரும் வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்திற்று. ஆற்றுப்படுத்தலுக்காக அலைந்த திரு. இராமச்சந்திரன் இறுதியில் சேக்கிழார் பெருமாளின் பெரியபூராணத்தில் சேறுதலைப் பெற்றார். சேக்கிழாரின் பாதங்களைச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்டார். தம் மைச் சைவ சித்தாந்தத்துள் தோய (இம் பக்கம் பார்க்க)

கொரவ இலக்கிய கலா நிதி

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வைத்தவர் சேக்கிழார் பெருமான் தான் எனத் திரு. இராமச்சந்திரன் கருதுகிறார். சைவசித்தாந்தம் பற்றி அவர் நிகழ்த்திய கண்ணிப்பேச்சு “ஷேக்ஸ்பியரும் சைவசித்தாந்தமும்” என்ற பொருளிலாகும்.

சேக்கிழார் மீது அவர் கொன்றுள்ள அதிதீவர பக்கி காரணமாக “சேக்கிழார் அடிப்பொடி” என அழைக்கப்படுகிறார்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி யார் மீது மிகுந்த அபிமானம் கொண்டிருந்த திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் 1980 இல் பாரதியாரின் விநாயகர் நான்மணிமாலை, குயிற் பாட்டு ஆகியவற்றையும் பின்னர் கிருஷ்ணாஞ்சலி என்ற பெயரில் கண்ணன் பாட்டையும் பாஞ்சாலி சபத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். இவரது மொழி பெயர்ப்புகள் தமிழ் மகாகவி யின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் குன்றாத வகையில் மிக அற்புதமாக அமைந்துள்ளதாக பேராசிரியர் கே. ஆர். சிறீநிவாச ஜயங்கார், பேராசிரியர் ரி. ஆர். குப்புசாமி ஜயர், பேராசிரியர் கே. ஜி. ஷோஷால் திரி போன்றோர் பாராட்டிப் புகழாரம் குடியுள்ளனர்.

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் பாரதியாரின் முழுக்கவிலைத்தகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டதீர்மானித்து போது, அம்மொழி பெயர்ப்பின் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றுமாறு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்.

பாரதி நூற்றாண்டு விழாவின் போது தமிழக அரசினால் திரு. இராமச்சந்திரன் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர் தத்தை சைவ நூல்கள் பல. அவற்றுட் சில: பெரியபுராணம் (4286 பாடல்கள்); திருக்கோவையார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைப் பார்வையிட்ட உலகப் புகழ் பெற்ற மொழியியலாராகிய பேராசிரியர் ஆர். ஏ. அஷர் (Professor R. E. Asher) அவர்கள் தாமாக முன்வந்து கிறந்ததொரு முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.

திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களால் குறித்த சில தலைப்புகளில்

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கை நூல் களுள் சில:

Annotated Bibliography of Saiva Siddhanta Works.

(சைவசித்தாந்த ஆக்கங்களின் வியாக்கியானங்களுடன் கூடிய புத்தக விவரணம்)

Patti Pasu Pasam (பதி, பசு, பாசம்)

St. Sekkizhaar (சேக்கிழார் அடிகள்)

இவை சைவ சித்தாந்தத்தையும் பெரியபுராணத்தையும் கற்றும் மாணவர்களுக்கு பேருதவி புரியும் - தவற விடக்கூடாத - கை நூல் களாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

சைவசித்தாந்தப் பரம்பலுக்கு திரு. இராமச்சந்திரன் ஆற்றிவரும் பெருந்தொண்டைப்பாராட்டி வணக்கத்திற்குரிய தர்மபுரம் ஆதீந்து இருபத்தாறாவது குரு முதல் வர் அவர்கள் சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்களுக்கு ‘‘சைவசித்தாந்த கலாநிதி’’ என 1984 ஆம் ஆண்டில் பட்டமளித்து தங்கப்பதக்கமணிவித்துக் கொரவித்தார்.

இப்பெரியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த அப்பர் அடிகளின் திருத்தாண்டகப் பாடல்கள் சென்னையில் 1995 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற எட்டாவது அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில் அப்போதைய முதலமைச்சரால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் திருக்கோவையார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைப் பார்வையிட்ட உலகப் புகழ் பெற்ற மொழியியலாராகிய பேராசிரியர் ஆர். ஏ. அஷர் (Professor R. E. Asher) அவர்கள் தாமாக முன்வந்து கிறந்ததொரு முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.

திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பழைய, கிடைத்தற்கிய பெறுமதி மிக்க நூல்களை வெளியிட்டுவரும் கலாச்சர்க்ஷண சங்கம் என்ற அமைப்பின் ஸ்தாபகராகவும் தலைவராகவும் விளங்குகின்றார். இச்சங்கம் அதன் முதல் பதினெட்டு மாதங்களில் எட்டு ஆக்கங்களை மறுபதிப்புச் செய்துள்ளது. திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சென்னை சைவ சித்தாந்த சமாஜம்

வெளியிடும் “சைவ சித்தாந்தம்” என்ற சங்கிலையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார்.

தமிழ்நாட்டில் தர்மபுரத் திலியங்கும் சர்வதேச சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் கௌரவ இயக்குநராகவும் அருந்தொண்டாற்றி வருகிறார்.

திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சிறந்ததோர் ஆசிரியர். அவர் வாரந்தோறும் சென்னையில் பெரியபுராணம், சைவ சித்தாந்தம், கம்ப இராமாயணம், வேதாந்தம் போன்ற தலைப்புகளில் வகுப்புகள் நடைத்தி வருகிறார்.

அவரது சொந்த நூல்நிலையத்தில் இருபத்தையாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட நூல்கள் உண்டு.

இந்தால்நிலையம் ஆராய்ச்சியாளர்களையும் கல்விமான்களுக்கும் தேன்பொந்தாக விளங்குகிறது.

பல பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களையும் கல்விமான்களையும் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களது நூல்நிலையத்திற்கு வழி காட்டிவிடுவதுண்டு. பல ஆராய்ச்சிமானவர்கள் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தாமாக முதல் வழிகாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அறிவுத்தாகமங்களைக் குறிக்கும்.

1997 ஆம் ஆண்டில் இலண்டனில் அவர் பதினாண்கு விரிவுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆற்றியுள்ளார்.

திரு. இராமச்சந்திரன் ஒய்வுறக்கமின்றி உழைப்பவர். இருப்பினும் தாம் இதுவரை போதியவை பங்களிப்புச் செய்யவில்லை எனக்கருதுபவர். இவ்வாறு அடக்கமும் நிதானமும் ஒழுக்கமும் அறிவும் மிக்கவோர் பேரினார் திரு. இராமச்சந்திரன் என்ற பெயரில் எம்மிடையே வாழ்வதற்காக நாம் சிவபெருமானைப் போற்றுவோமாக. யாழ்ப்பாணம் வரும் அவரைக் கொரவப்படுத்தி அவரது பேருரைகளைக் கேட்டு எமது வாழ்வை வளப்படுத்திக்கொள்வோமாக.

சைவசித்தாந்தம் - சுருக்கக் குறிப்பு

— சேக்ஷ்ரர் அடிப்பாடு தீரு. டி. ந. இராமச்சந்திரன் —

சைவசித்தாந்தப் பேரறிஞர் சேக்ஷ்ரர் அடிப்பாடு தீரு. டி. ந. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ‘An Outline of Saiva Siddhanta’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையொன்றின் தமிழ் வடிவம் கீழே தரப்படுகிறது.

— ஆசிரியர்

தென்னிந்தியச் சைவசமயமே சைவசித்தாந்தமாகும். சிவாகமங்களினால் விளக்கப்பட்டபடித்தான் வடமொழி வேதங்களும், தேவாரம், திருவாசகம் முதலான தீராவிட வேதங்களும் இச்சித்தாந்தத்தின் அத்திபாரமாகும். இது திருமூலரினால் அவரது திருமந்திரம் மூலம் ஒரு பொதுவகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாக்கத்தின் சாரம் ‘‘மெய்கண்டசாஸ்திரங்கள்’’ என அழைக்கப்படும் பதினான்கு ஆக்கங்களில் அடங்கியுள்ளது. இவை சைவசித்தாந்தத்தின் அங்கீரிக்கப்பட்ட புனித (திருமறை) நூல்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாக்கங்களின் மகுடாபரணமாக விளங்குவது மெய்கண்ட தேவரின் மிகச் சிறந்த ஆக்கமான சிவஞான போதமே. அவரது ஆக்கம் சொற் சுருக்கமாகவும் அதே சமயம் விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அமைந்துள்ள பெருமையடையது. அவர்கையாண்டமுறை முற்றிலும் சரியான பூரணத் துவமானது. தெளிவு, புரியக்கூடிய தன்மை, தர்க்கரீதியான நியாயங்கள் என்பன அவரது நூலின் சிறப்பான அம்சங்கள்.

சைவசித்தாந்தம் என்றால் என்ன? அது ஏன் முடிவுகளின் முடிவு எனப்படுகிறது? அது ஏன் ஆத்மீக சிந்தனையின் கூட்டுத்தொகை எனக்கருதப்படவேண்டும்? இவற்றிற் கானகாரணங்களைத் தேடிக் காண்பது கடினமானதன்று.

சுத்தமாயை புலமாகும். அங்கு வேதங்கள் என்னும் மரம் வளர்ந்தது. இம்மரத்தில் இலைகள், குருத்துக்கள், தளிர்கள், பூக்கள், காய்கள், கனிகள் நிறைய உள்ளன. ஒருவரின் நலன்களுக்கான யாகங்கள், ஒருவர் தனது ஆற்றலைப் பெருக்குதற்கான செயற்பாடுகள், மாயாவித்தைக்கான மந்திரங்கள் போன்றவை வேதங்களிலே வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆன்மாக்களைப் படிப்படியாக மேம்படுத்து முகமாக வேதங்கள் இவ்வாறான காரியங்களை அனுமதிக்கின்றன. இதுவரை ஆன்மீக வளர்ச்சிப் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கும்

பக்குவத்தை அடையாத ஆன்மாக்கள், சொந்த அனுகூலங்களை அவாவி நிற்கின்றன. இவ்வான்மாக்கள் வேதங்களின் ‘‘கர்ம காண்டத்தை’’ நோக்குவன். வேதமென்ற மரத்தின் இலைகள், தளிர்கள், மொட்டுக்கள், பூக்கள் போலவே கர்மகாண்டத்தின் உள்ளடக்கம் உள்ளது.

வேதங்களின் சிரம் (முடி) வேதாந்தம். அது நூன்காண்டம் எனவும் அழைக்கப்படும். வேதாந்தம் என்பது உண்மையில் வேதமென்ற மரத்திலுள்ள உயர்ந்த கிளைகளை அலங்கரிக்கும் மணறும் நறுஞ்சவையுமின்ஸ பழுத்த பழமாகும். இப்பழுத்தின் சாறுதான் சைவசித்தாந்தம். இவ்வாறு கூறியவர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

வேதங்கள் பசு. ஆகமங்கள் அவற்றின் பால். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரச நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகிய நால்வரின் திருமறைத் திருப்பாடல்கள் இப்பாலி விருந்து கடைந்தெடுத்த நெய். சிவஞானபோதம் அந்நெயியின் இனியசுவை. இக்கருத்தினை

“வேந்ம் பாசுவந்பால் மெய்யாகம் நால்வர்
ஓநுந் தமிழ்நீல் உற்றுறை நெய்
— போநீரு
நெய்யினுறு சுலுவாம் நீல்
வெண்ணெய் மெய்ந்நடான்
செய்நீர் நூலிற் நீரம்”

எனும் பழைப் பெண்பால் கூறுகிறது.

சைவசித்தாந்தத்தின் தத்துவமும் மறைபொருள் ஆய்வும் சிவம், ஞானம், போதம் ஆகிய மூன்று பதங்களில் அடங்கியுள்ளன.

சிவம் என்பது அறிவின் முடிவு; தத்துவத்தின் இறுதி; மறைபொருள் ஆய்வின் பூரணம். ஞானமென்பது சிவத்திடம் இட்டுச் செல்லும் அறிவு. போதம் என்பது அந்த அறிவைத்

தெளிவாக அறிந்து உணர்தல். வெறும் நம்பிக்கை மட்டும் போத மன்று அது தெளிவாக அறிந்து உணர்தல்; நிர்மலமான - தெளிவான - மேக மூட்டமற்ற - பிரகாசம்; தூய அறிவொளி; கலப்பற்ற பேரானந்தம்.

ஆன்மாவின் பரினாம வளர்ச்சிப் படிகளில் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் இடமுண்டு என்ற படிமுறை நிலையிலிருந்தே சைவசித்தாந்தம் முன் ணோக்கிச் செல்கிறது. ஒவ்வொரு சமயமும் ஏனியின் இன்றியமையாத படிகள் போன்றதாகும். உண்மையிலிருந்து பேருண்மைக்கு வளர்ச்சி யுறுவதுவே வாழ்க்கை. தாக்கரே என்ற அறிஞர் கூறுவது போல

‘வார்ந்தை ஆன்மாவின் ஸ்ரூபநூவப் பாராமரிப்பிடம். அறிவற்ற பேரானந்த நிலைக்கான பயிற்சி நிலைபாம்’

சைவசித்தாந்தத்தைக் கற்க விரும்பும் ஒருவர் இடைநடுவிற்குத்து கற்க முற்படக்கூடாது, அவர்மதவிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

சித்தாந்தக் கட்டளை, சிவப்பிரகாசக்கட்டளை, தத்துவகட்டளை, துகளுப் போதகட்டளை போன்ற மேற்தரத்திற்குத் தயார் படுத்தக் கூடிய நூல்களை முதலில் கற்றுத் தேர்ச்சியடைதல் வேண்டும். பூப்பிள்ளை அட்டவணை என்பதும் சிறுநூல் சைவசித்தாந்தம் பற்றி ஒழுங்குமுறைபாகவும் வளிமையாகவும் விளக்கும் மிகச்சிறந்த நூல். இவைபோன்ற அளவிற் சிறிய - ஆனால் தரத்திற் பெரிய - ஆக்கங்களிலுத் வியட்டன் நியாயமானவை ஆயத்தம் செய்து கொண்ட சைவசித்தாந்தம் மாணவன் மனவாசகம்கடந்தாரின் உண்மை விளக்கம் என்ற ஆக்கத்தைப் பயில முற்படலாம். இந்துவைப் பாரம்பரிய முறையிலமைந்த வியாக்கியான மொன்று இலகுவாக்குகின்றது. சிவஞீ. சி. என். சிங்காரவேலு அவர்கள் இவ்வியாக்கியானத்தை ஆங்கிலத்தில் ஆக்கித் தலைசிறந்த குறிப்புக்களும் தந்துள்ளார்.

(4ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசித்தாந்தம் - சுருக்கக் குறிப்பு

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உண்மை விளக்கத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்த மாணவன் சிவப்பிரிகாசம் என்ற நூலைக் கற்க ஆரம்பிக்க வாம். இலங்கையைச் சேர்ந்த திருவிளங்கம்பிள்ளை என்பவர் சிவப் பிரகாசத்திற்கு மிகச்சிற்றந் த வியாக்கியானம் ஒன்று எழுதியுள்ளார், சிவப் பிரகாசத்தை கற்றுணர்ந்த மாணவன் இரண்டாட்களாலான நூறு குறட்பாக்களைக் கொண்டுள்ள திருவருட்பயன் என்ற நூலை அதிக சிரமமின்றிக் கற்றுணர்ந்து கொள்வான். திருவருட்பயனை நன்கு கற்று ணர்ந்து கொண்ட மாணவன், சிவஞான சித்தியார் (கபக்கம்) எனப்படும் சிவஞான போதத்திற்கு செய்யுள்ளடையில் அமைந்த வியாக்கியானத்தைக் கற்க வேண்டும். மாதவசிவஞான யோகியாரைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட முத்தையாபிள்ளை என்பவர் தும் திருவிளங்கம்பிள்ளை என்பவர் தும் வியாக்கியானங்கள் அல்லது உரைகள் மேற்குறிப்பிட்ட மாணவனுக்கு மிக உதவியாக அமையும். இவ்வாறு பெற்றுக்கொண்ட அறிவுடன், மாணவன், பயபக்தியுடன் சிவஞானபோதத்தை அனுகூதல் வேண்டும். சிரமப்பட்டு உழைக்கின்ற அம்மாணவன், சிவஞான போதத்தில் மிகப்பாதுகாப்பாக உள்ளடங்கியுள்ள இரகசியங்கள் தனக்கு வெளிப்பட வேண்டுமென மெய்கண்ட சிவத்தைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

அம்மாணவன் சிவஞானபோதம் என்ற இராஜ்யத்துக்குள் சிவஞான சித்தியாரால் மேம்படுத்தி விடப்படுவான் என்பதில் ஜீயமில்லை. ஆனால் அம்மாணவன் போதத்தின் முழுமையான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வானா என்பதைக் கூற முடியாது. இதற்காகத் தனது முழு வாழ்நாளையும் கழித்த பின்னரும், ஒருவர் இதனை முற்றுமுழுதாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவராகாது போகலாம். சிவஞான போதத்திற்கு மாதவசிவஞான யோகியார் என்பவர் அருளியிரு உரைகள் உண்டு. ஒன்று சிறியது; மற்றையது பெரியது; இப்பெரும் படைப்பாளியுடன் ஒப்பிடக்கூடிய ஒரேயொருவர் ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் மட்டுமே.

சைவசித்தாந்தத்தை அறிவதற்கு வடமொழித் தேர்ச்சி மிகவும் உதவி கின்றது.

யாகவிருக்கும். இருந்தபோதிலும், சைவசித்தாந்தத்தைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொள்ள மற்றெல்லா வகையிலும் தகுதிபெற்ற ஒருவருக்கு, வடமொழி அறிவின்மை ஒரு தடையாக இருக்க மாட்டாது. சிறிது கஷ்டமாக இருக்குமாயினும் ஆங்கிலத்தில் நல்ல புலமையுள்ள மாணவனை ரூ வன் சைவசித்தாந்தத்தைக் கற்க முடியும். ஆங்கிலத்தில் சைவசித்தாந்தம் பற்றிலை தரமான நூல்கள் உள்ளன:

வண ஹோம்சிங்ரன் (Rev. Hoisington), ஜே. எம். நல்லசுவாமிப்பிள்ளை ஜி. யூ. போப் (G. U. Pope) கே. சுப்பிரமணியபிள்ளை, இலங்கையைச் சேர்ந்த (சைவப்பெரியார்) ச. சிவபாதசந்தரம்பிள்ளை, எஸ். சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள், சுவாமி வேதாசலம், T. M. P. மகாதேவன், கோடன்மத்தியுஸ் (Gordon Matthews), ஜோன் பியட் (John Piet) வயலெற் பரஞ்சோதி (Violet Paranjothi), C. N. சிங்காரவேலு, தேவசௌபதி, பொன்னையா, திருஞானசம்பந்தம், M. அருணா சலம், வஜ்ரவேலு முதலியார், இரத்தினா நவரத்தினம் அம்மையார், மரியகுசை தவமணி, வண. பிதா இக்னேசியல் இருதயம், சுத்தானந்தபாரதி, K. சிவராமன் போன்றோரும் வேறு பலரும் ஆங்கில மொழியிலே சைவசித்தாந்த நூல்களைச் சிறப்பாக ஆக்கியுள்ளனர்.

“K. சிவராமனது தத்துவநோக்கில் சைவம் (Saivism in Philosophical ‘Perspective’) என்ற நூல் மிக உயர் தரமானதாகும். அவரது சிவஞான சித்தியாரின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மிகவும் தெளிவானதும் புரியக்கூடிய துமாகும்.

கேழே தரப்பட்டுள்ள திருமூலரின் திருமந்திரப் பாடல் ஒன்று சைவசித்தாந்த தத்துவத்தினை

“ஏற் பாரசும் என்ப காரி
உந்தற்
பத்தியென்ப போற் பாரசும்
அனாறி
பத்தியென்ப சென்றறைநாம் பாரசும்
பத்தியென்ப பாரசும் இலாவே”

இரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

பதி (இறைவன்), பசு (ஆன்மா) பாசம் (பிணைக்கும் கயிறு) ஆகிய மூன்றும் ஆதியந்தமற்ற நிலையான பொருட்களாகும். இவை தொடக்க மில்லாதவை; ஒருபோதும் இல்லாதொழில்தில்லை பதியும் பசவும் ஒன்றாகும்போது, பாசம் அற்றுவிடும் எனக் கூறப்படுகிறது. விடுதலை அடைந்த ஆன்மாவைப் பொறுத்த மட்டில் அது பாசத்தால் உபத்திரவப்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதையேதீது கருதுகிறது. பதியையும் பசவையும் போலவே பாசமும் இல்லாதொழிக்க முடியாதது.

பாசம் அசத்து, பதி சத்து. பசசத்து - அசத்து. பதி, விடுதலையை - பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவர் - பாசம் மீட்சிக்குரிய - விடுதலைக்குரிய - விமோசனமடைதற்குரிய பொருள்ளல். பசதான் விடுதலையை வேண்டி நிற்பது. விடுதலையின் பின் பச பதியாகி விடுவதில்லை. அது பதிபொல் ஆகிறது.

இறைவன் சத் (உண்மை). சத, சித் (அறிவு) துமாகும். சித் என்பது ஆனந்தம் (பேரின்பம்). ஆகவே இறைவன் சத - சித - ஆனந்தம்: சக்தானந்தன். இதுவே அவனது (இறைவனது) சொருப இலட்சணம் (இயற்கையான நிலை). அவனது தடத்த இலட்சணத்தில் (வெளிக்காட்டுகின்ற நிலையில்), அவன் (இறைவன்) பசவுடன் அத்வைத்த தொடர்பு கொண்டுள்ளான். இந்தத் தொடர்பு அபேத (வேறுபாடற்ற), பேத (வேறுபாடுள்ள), பேதஅபேத (இரண்டினதும் சேர்க்கை) எனும் மூன்றின் தொகுப்பாகும்.

உண்மையில் இறைவன் பெயர் களுக்கும், வடிவங்களிற்கும் அப்பாறப்பட்டவன். அவ்வாறுள்ள ரூபாதிலும் நாம் அவனைப் பெயர்களாலும் வடிவங்களாலும் போற்றுகிறோம்.

“ஒந் நாம் ஒந்துவம் ஒன்றுமே இல்லார்க்கு ஆயிர் திருநாம் பாடி நாம் தெள்ளேனம் நொட்டாமோ”

எனகிறார் மாணிக்கவாசகவாமிகள்.

(6ம் பக்கம் பார்க்க)

தைவபரிபாலன சபை

தொற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 12

(புத்தகம் 112, இதழ் 04 இன் தொடர்ச்சி)

பாடசாலைக் கட்டடத்திற்கு அந்திராய்:

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையின் முதலாவது பரீட்சைகள் 1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி முதல் எட்டாம் திகதி வரை

நடைபெற்று தமிழ்ப் புத்தாண்டு விடுமுறை வழங்கப்பட்டது.

கர வருடம் கித்திரை மாதம் இரு பத்து மூன்றாம் நாள் (05-05-1891) சோமவாரமும் (திங்கட்கி மூமை) கிருஷ்ணபட்ச துவாதசி திதியும் உத்த

ரட்டாதி நட்சத்திரமும் கூடிய கும்ப ஜிலக்கின சபமுகர்த்துத்தில் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையின் நிரந்தர கட்டடத்திற்கு அத்திபாரம் இடப் பட்டது. அவ்வேளைப் கிரகநிலை, நவாம்ச நிலைகள் பின்கண்டவாறு அமைந்திருந்தன:

சந் சுக்	குரி புதன்	செவ் ராகு	
வ/குரு	கிரக நிலை	சனி	
கேது			

குரு		ராகு	செவ்
நவாம்ச நிலை		சந் புதன்	
வ/குரு	குரி	சனி	

இக்கட்டடத்தின் நீளம் 154 அடி, அகலம் 84 அடி இந்த அத்தி பாரத்தை இட்டவர் மேசன் சென்னவி என வழங்கிய திரு. பே. தில்லைநாதர் என்பவராகும். இக்கட்டடவை ஆரம்பித்த காலத்தில் ஒரு வண்டி காட்டுக்கல்வின் விலை 27 சதம். ஒரு வண்டி மணவின் விலை 23 சதம். (ஒரு லாஸ்தர் எனப்பட்ட) 52 புசல் சண்ணாய்பின் விலை நான்கு ரூபா ஐம்பது சதம். நூறு முருகை (வரிக்) கல்வின் விலை 75 சதம். ஒரு வண்டி குளைக்கல்வின் விலை அறுபத்தியிரண்டரைச் சதம். ஒரு நார்க் கடகத் தின் விலை மூன்று சதம். ஒரு இறாத்தல் இளக்கயிற்றின் விலை ஆறு சதம். நூறு கிடுகின் விலை ஐம்பது சதம். மேசன்சம்பளம் நாளொன்றுக்கு அறுபது சதம். தச்ச வேலை செய்ப வருக்கு நாட்சம்பளம் ஐம்பது சதம். கல்வெட்டுப்பருக்கு முப்பத்தியொன்றரைச் சதம். கல்வியாளின் நாட்சம் பளம் 24 சதம்.

உதவாது பரிசுத்தீஸ்:

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையின் முதற் பரிசுத்தீஸ் 26-08-1891 ஆம் திகதி நடைபெற்றது. அப்பரிசுத்தீஸம் பற்றிய செய்தி 02-09-1891 ஆம் திகதி இந்துசாதனத்தில் வெளியாகியிருந்து

தது. ஏறக்குறைய எழுநூறுபேர் பரி சுத்தின் விழாவிற்கு வந்திருந்தனர். இளைப்பாறிய திருவனந்தபுரம் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியும் சைவபரிபாலன சபைத் தலைவருமாகிய திரு. தா. செல்லப்பா பிள்ளை B.A., B.L அவர்கள் தலைமை தாங்கி பரிசில்கள் வழங்கினார். பாடசாலை அதிபர் திரு. அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் வருடாந்த அறிக்கை வாகித்தார். இவ்வருடத்திலே திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை B.A., B.L அவர்கள் மாணவர்களைப் பரிசீலித்து அவர்களுது தலைமையைப் பாராட்டினார். 1891 ஆம் ஆண்டிலே பாடசாலையில் ஒன்பது ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி னார்கள், 248 மாணவர்கள் கல்வி கற்றார்கள். பிள்ளைகள் கொடுத்த பணம் ரூபா 1298-87. ஆசிரியர்களுக்குச் சொடுத்த சம்பளம் ரூபா 1390-88 மேலதிக செலவு ரூபா 92.01.

சையபின் முன்றாவது மாசபைக் கூட்டு:

சையபின் மூன்றாவது மகா சபைக் கூட்டும் 20-01-1892 ஆம் திகதி இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையில் நடைபெற்றது.

இம் மகாசபைக் கூட்டுத்தில் அதிகாரசபையில் ஏற்பட்ட காலியிடங்களுக்கு திரு. (பின் சேர்) பொன்.

இராமநாதன், திரு. பொன்னம்பலம் குமாரசாமி ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

1891 ஆம் ஆண்டில் சபையாருடைய கவனம் முழுவதும் பாடசாலைக் கட்டடம் பற்றியதாகவே இருந்தது. பாடசாலையின் கல்வி முறை பற்றி சபை உப தலைவர் திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை அவர்கள் பெரும் அக்கறை யூடன் செயலாற்றியது போல வே பாடசாலைக் கட்டட அமைப்பில் சபைப் பொருளாளர் சித. மு. பசுபதிக் கூட்டியார் அவர்கள் கண் னுரும் கருத்துமாக இருந்தார். அதனால் பாடசாலை “செட்டியாற்றை பள்ளிக்கூடம்” என்றும் அழைக்கப்பட்டது. செட்டியார் தமது பொருளைச் செலவிட்டுதுடன் பொருள் சேகரிப்பிலும் கட்டட அமைப்பிலும் தமது நேரத்தைப் பெருமளவு செலவு செய்தார்.

பாடசாலையை நிலை பெற செய்ய பெரும் பொருள் தேவைப்பட்டது. மகாசபைத் தீர்மானப்படி சபையின் முதன் மூன்று வருடாந்த அறிக்கைகளும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டதுடன் பொது ஸ்தாபனங்களையும் சைவப்பிரபுக்களையும் பொருஞ்சுவமாறு கோரி விஞ்ஞாபனமொன்றும் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விஞ்ஞாபனம் உபதலைவர் திரு. சி. நாகவிங்கம், (12ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசித்தாந்தம் - சுருக்கக் குறிப்பு

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மில்ரன் (Milton) என்ற பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரது ஆக்கங்கள் சைவசித்தாந்தத்தின் எதிரொலிகள் நிறைந்ததாகவே உள்ளன. அவர் கூறுவதாவது:

“இறைவனைப் பற்றிப் புனீத நூல் களில் விவரிக்கப்பட்டும் சித்திரிக்கப் பட்டுமேள்ளவற்றிற்கு ஒத்தான எண்ணக்கருவொன்றை எமது சிந்ததயில் உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் எமக்குப் பாதுகாப்பான வழியாகும் ஏனெனில் இறைவனைப் பற்றிய மேலெழுந்த வாரியான உருவகமான வருணனை களில் அவர் பற்றிய உண்மையான நிலை இல்லாவிட்டிருஞ் அவர் பற்றி எம் அறிவுக்கெட்டியவகையில் கூறவேண்டியுள்ளது. எனவே தான் நாம் கீரகித் துக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் அவன் காட்டப்படுகிறான்: இருந்தபோதிலும் நாம் அவனைப் பற்றிய இவ்வாறான எண்ணக்கருவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவன் எமது மனதின் கொள்ளவுக்கு ஏற்றதாகத்தயான நோக்குடன் மனமிரங்கித் தனது நிலையைத் தாழ்த்திக்கொண்டு - நாம் மனதில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய விருப்பங்கள் என்னவென்பதைக் காட்டிக்கொள்கிறான். மானிட அறிவுக்கு அப்பால் செல்ல வேண்டுமென்பதையும் புனீத நூல்களின் சொற்கள் நுண்மைகள் போன்றவற்றை விட மேற்கொண்ட காரணத்திற்காகவே ‘அவன்’ தன்னை எமது நிலைக்குத் தாழ்த்திக் கொண்டுள்ளான்.”

ஆகவே பதியானவர், மூன்று கண்களையடையவராகவும், அவருடைய வடிவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் துணைவியாரொருவரை உடையவராகவும் நீல கண்டத்தை உடையவராகவும் ஏனைய இலக்கணங்கள் உடையவராகவும் போற்றப்படுகிறார்.

சைவசித்தாந்தத்தின்படி, இறைவனுக்கு மூன்று வடிவங்கள் உண்டு. அவை: 1) உருவம் 2) அருவுருவம் 3) அருவம். பதியின் இம்மூன்று வடிவங்களும் பசவின் (ஆண்மாவின்) மீட்சிக்காக ஆனவையே. இறைவன் ஆதியந்தமற்றவர்; அளவிட முடியாது எங்கும் நிறைந்தவர். ஆகவே அவர்தம் விருப்பப்படி எடுக்கக்கூடிய வடிவங்கள் குறித்துக் கூறமுடியாது. ஆனால் அவரது வடிவம் எதுவாக

இருப்பினும், அது பாசங்களிலே சிக்கிக்கியுள்ள ஆண்மாவின் விடுதலைக் காகவேயாகும்.

“ஒரு சீறவியிலிருந்து இன்னே ராஸ்ரீலிக்குத் தாவுகிறந்தன சுழற்சியில் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஆண்மாக்களை விடேவித்தற்காகவே இறைவன் மேற்குறிப்பிட்ட முவகை வடிவங்களையும் தாங்குகின்றார்.”

எனச் சித்தியார் கூறுகின்றது.

எமக்கு மிகவும் பிரியமான தாயும் தந்தையுமான வடிவத்திலேயே இறைவனை நாம் மனத்திற்கு கொள்ள வேண்டும். அவர் எப்போதுமே அவரது துணைவியாரிடமிருந்து பிரித்தறியவொண்ணாதவர். அவர் அம்மையப்பர். இக்கருத்தினை,

‘தள்ளிவை மன்னுமிருங்கள் சாரந் தாஞ்சந்தி பின்னயிலா வெங்கள் பிரான்.’

எனத் திருவருட்பயன் (02) கூறுகின்றது.

சத்தி ஒன்றேயாயினும், அவன் வெளிப்படும் தோற்றங்களோ பல. எல்லையற்ற ஞானமே அவன்.

சிவ தத்துவங்கள் ஜித்து அவை சிவம், சத்தி, சதாசிவம், மகேஸ் வரம், சத்த - வித்யா என்பன. சிவம் முழுமையான ஞானம், சத்தி சகல செயற்பாடுகள். சதாசிவம் ஞானமும் செயற்பாடுகளும் சமவளவினதானது. மகேஸ்வரம் செயற்பாடுகள் முன்னிற்கும் (அதிகாரம் செலுத்தும்) ஞானம், சத்த - வித்யா, ஞானம் முன்னிலைப்படுத்தப்படும் செயற்பாடுகள்.

வித்யா தத்துவங்கள் ஏழு அவை
 1) காலம் (நேரம்) 2) நிபதி (விதி)
 3) கலை (நோக்கும் சத்தி)
 4) அராகம் (விருப்புத் தத்துவம்)
 5) வித்யா (புத்திக்கூர்மை)
 6) புருஷ (காலம், நியதி, கலை, அராகம், வித்யா ஆகிய ஜித்து தத்துவங்களையும் கொண்ட ஆத்மா)
 7) மாயை (தோற்றப்பாடுகளைக் கொண்ட உலகத்துக்குக் காரணமான பதார்த்தம்)

ஆன்ம தத்துவங்கள் இருபத்து நான்கு: அவைபாவன: நிலம் (பூமி), நீர், தீ (நெருப்பு), காற்று, ஆசாயம் (பரந்த விளைவெளி) எனும் ஜித்து

(பஞ்ச) பூதங்கள், சப்தம் (ஓலி), ஸ்பரிசம் (தொடுகை), ரூபம் (வடிவம்), இரசம் (சுவை), கந்தம் (மணம்) என்ற ஜித்து நுட்பமான உணர்வுகள், செவி (காது), தோல், கண், நாக்கு, நாசி (முக்கு) என்ற ஜித்து உணரும் அவையவங்கள் (ஜிம் புலன்கள்) வாக்கு (வாய்), பாதம் (காலகள்), பாணி (கைகள்), பாயு (கழிவுகளை வெளியேற்றும் அவையவங்கள்) உபஸ்தம் (பாலுறுப்புக்கள்) ஆகிய ஜித்து செயற்படு அவையவங்கள், மனம் (புரிந்து கொள்ளும் திறமை), புத்தி (சீர்தூக்கிப்பார்க்கும் திறமை), அங்காரம் (தற்பெருமை), சித்தம் (மனவிருப்பம்) ஆகிய அந்தக்கரணங்கள் எனப்படும் நான்கு உள்ளுணர்வுகள் என்பனவாம்.

இறைவன் செய்யும் தொழில்கள் ஜித்து: அவை: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருள் எல் இவற்றில் முதற்கூறிய நான்கு தொழில்களும் அருளின் பாற்பட்டதே.

ஆன்மாக்கள் எண்ணற்றவை. ஓவ்வொரு ஆண்மாவும் இறுதியில் விதைவை அடைகிறது. எந்தவொரு ஆண்மாவும் நிரந்தரமாக நரகத்தில் துன்புறவுதில்லை. ஆன்மாக்கள், எண்ணற்றன வரகையால், இறைவனின் ஜித்தொழில்களும் எக்காலமும் நடைபெறுவன.

ஆனவும், கனமம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை (அழுக்குகளை) உள்ளடக்கியதே பாசமாகும்.

மாயை என்ற எண்ணக் கருப்பறிச் சிறிது விளக்கம் தருவது நன்று. இந்த மாயைக்கும் ஆதிசங்கரரால் உறுதிபடக் கூறப்பட்ட “உண்டு - இல்லை” என்ற விளக்குதற்கரிய தத்துவத்திற்கும் எதுவித தொடர்புமில்லை. மாயை என்பது “பொய்த் தோற்றம்” எனச் சிலரால் பிழையாக விளக்கப்படுவதுண்டு. சைவசித்தாந்தத்தில் மாயை என்பது மெய்யானது. “மா” என்பது படைத்தல் எனவும் “யா” என்பது ஒன்றிலைத்தல், உள்வாங்தல் எனவும் பொருள்படும். தனு (உடம்பு), கரண (உறுப்புக்கள்), புவனங்கள் (உலகங்கள்) யாவும் மாயை என்ற பண்டத்திலி ருந்து உருவாக்கப்பட்டவை. பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணத்துவமாக அமைந்த பதார்த்தங்களோ மாயை. (7ம் பக்கம் பார்க்க)

சௌகர்யத்தாந்தம் - சுருக்கக் குறிப்பு

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விடுதலை காலமான பிரளயத்தின் போது, தனு, கரண, புவனங்கள் அனைத்தும் மாண்யயில் ஒன்றுப்பட்டு காரண சம்பந்தமான நிலையில் இருக்கும் இறைவன், தமது சக்தியின் அனுசரணையுடன் தனு, கரண, புவனங்களை மாண்யயிலிருந்து படைக்கிறார். ஆன்மாக்கள், தமக்க விக்கப்பட்ட தனு, கரண, புவனங்களுடன் தமது விடுதலை - பேரின பம் - முத்தி - க்காக முயற்சி செய்தல் வேண்டும். ஆன்மாவானது தான் செய்த கர்மாவுக்கு (அதாவது - நல் வினை திவினைக்கான-செயல்களுக்கு) அமைவான உடம்பை (பிறவியை)ப் பெறுகிறது. இறைவன் நுழைத்தகாரணம் (ஆற்றல் காரணம்). அவனது சத்தியும் ஆன்மாக்களின் கர்மங்களும் துணைக் காரணம் (கருவிகாரணம்). மாண்ய முதற்காரணம் (பிரபஞ்சத் தினதும் அதன் உருவத்தினாலும் பதார்த்த காரணம்).

ஆன்மா செய்த வினைகளும் வினையின் பயன்களும் சேர்ந்ததே கணம். ஆன்மா தான் தூய்மையை தற்கு வினையின் பயன்களை அனுபவிக்க வேண்டும். தானியக்களுக்கியத்தில் தானியம் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருத்தல் போல வினைப்பயன்களும் சேகரித்து வைக்கப்படும். அவை சுஞ்சிதம் எனப்படும். இதன் ஒரு பகுதி குறித்த ஆன்மா அனுபவிப்பதற்காக (உணவு போல) ஒரு குறித்த பிறவியில் “அள்ளி” வழங்கப்படுகிறது. இது பிரார்ப்தம் எனப்படுகிறது. தனக்குத் தரப்பட்ட பிறவியில் வாழும் ஆன்மா, பிரார்ப்தத்தை அனுபவிக்கிறது. இது விதி எனப்படுகிறது. அது வெல்ல முடியாதது. இவ்வாறு விதிவழி வாழும்போது ஆன்மாவானது, தனது ஆணவமுணைப்புக் காரணமாக தனது சொந்த விருப்புப்படி நடந்து புதிய தொகுதிக் கொடுப்பதையும், வினைகளையும் தேடிக்கொள்கிறது. இவற்றின் வினைவுகள் ஆகாமியம் என அழைக்கப்படும். இவையும் (ஆகாமியமும்) இறுதியில் சுஞ்சிதம் என்ற பண்டகசாலையை நிரப்புகின்றது. இதனால் சஞ்சிதம் என்ற பண்டகசாலையின் இருப்பு அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. ஒரு நிலையில் ஆன்மா வெறுப்படைகிறது. அது தனது செயற்பாடுகளின் - நல்ல

தெளினும் சரி தீயதெனினும் சரி - பயனின் மையை உணர்ந்து கொண்டு தன் சொந்த விருப்புப்படி செல்ல விழுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது வினைகளில் - நல்லதெனினும் சரி தீயதெனினும் சரி - வெறுப்படைகிறது. அது தனது “நான்”, “எனது” என்பதை இறைவனிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, இறைவனின் திருக்கரங்களில் ஒரு கருவியாகிவிட ஆயத்தமாகிறது. இந்திலை இருவினையொப்பு எனப்படுகிறது (நல்வினை, தீவினைகளின் சமப்படுத் தப்பட்ட நிலை), ஆன்மா இருவினையொப்பு நிலையை அடையும் போது, அது இறைவனின் ஆக்மீக் கெயற்பாடொன்றுக்குத் தகுதி பெற்றதாகின்றது. இச்செயற்பாடு மூலம் இது வரை காலமும் ஆன்மாவைத் தனது அடிமையாக வைத்திருந்த ஆணவமைத்ததை இறைவன் ஆன்மாவிலிருந்து அகற்றுவார். (இன்னும் துல்லியமாகக் கூறுவதாயின் ஆணவமலத்தின் வழிமையை இல்லாதொழிப்பார்.) பின் குருவினால் ஆன்மாவுக்கு தீட்சை அளித்தல் நடைபெறும். குருவின் வருகை சத்திநிபாதங் (அருள் பொழுதல்) எனப்படும். தீட்சை மூலம், குரு ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்தி அதை அழுக்குகள் சேரவேட்டாது செய்கிறார்.

தீட்சையின் போது, குருவானவர் ஒரு சங்கேதச் சொல்லை (இரகசியச் சொல்லை) சிஷ்யனிடம் நம்பிக் கொடுக்கிறார். இச்சங்கேதச் சொல், எல்லா வரங்களிலும் மிக விரும்பத் தக்கதாகும். ஐந்தெழுத்துக்களால் ஆன பஞ்சாட்சரம் (ஐந்தெழுத்து) என்ற இச்சங்கேதச் சொல்மறைபொருள் உள்ள (பூடகச்) சொல். அது குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்ட வண்ணம் ஒத்ப்பட. வேண்டும் பஞ்சாட்சரத்தின் துணைகொண்ட ஆன்மா, எப்போதும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். பஞ்சாட்சரமாகிய ஐந்தெழுத்துக்கள் ஆன்மாவை ஆனந்தமான இனப் உணர்ச்சியில் மூழ்கிக்கிறது. அதன் நன்மைகள் மூடிவற்றன.

ஆணவத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறலாம். ஆணவத்தை ஆங்காரம் என்ற சொல்லுடன் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. ஆங்காரம் என்பது ஒருவர் தானாக உருவாக்கிக்கொண்ட அந்தையுடனும் கர்வத்துடனும் கூடிப் தற்பெருமை. ஆணவும் எனப்பது ஒரு மலைம்; ஒரு அழுக்கு; இஃது ஆன்மாவின் இயற்கைப் பண்பன்று. ஆன்மாவின் கறை (களங்கம்). செப்புடன் சேர்ந்து காணப்படும் களிம்பு போல இஃது ஆன்மாவுடன் சேர்ந்து காணப்படும் ஓர் அழுக்கு. ஆணவமென்பது

இருண்ட - மங்க வைக்கும் - ஓர் அடிப்படை உண்மை. எந்தவொரு ஆன்மாவும் ஆணவத்திலிருந்து விடுபட்டில்லை. ஆணவும் இருந்து என அழைக்கப்படும். அதனை இறைவனின் அருள் கொண்டே வெற்றி பெற வரம். ஆணவத்தை அவித்தை (அறியாமை) எனவும் அழைப்பார். ஆணவும் தொடக்கமற்றது. அதனை ஆன்மாவின் பூர்வீகக் குநட்டுத் தன்மை என்று தானும் கூறுமுடியும். இறைவன் திருவுரூபால் இருக்கிறது. அவ்வாறான அறநிலை இறைவன் தீவினையில் அமைவதான். அது சிவபெருமானின் (நடராஜ மூர்த்தத்தின்) ஊன்றிப் திருப்பாதத்தினால் இப்பகாநிலையில் முபலங் என்ற நாமத்துடன் இருக்கிறது.

ஆன்மாவிற்கு மூன்று நிலைகள் உண்டு. கேவல நிலையில் அதற்கு உடம்பு (காரண, சூட்சம், ஸ்தாலதேகங்கள் எவையும்) இருக்கமாட்டாது. அது தப்பித்துக் கொள்ள முடியாத படி ஆணவத்துடன் பினைக்கப்பட்டிருக்கும். கேவல நிலையில், ஆணவத்தின் பிடியிலுள்ள ஆன்மாவின் நிலை, இருண்ட சிறையொன்றில் உதவிக்கு எவருமின்றி கண்ணில்லாத (குநட்டு) குழந்தையொன்று சோர்ந்து, வாடி, இளைத்து ஏங்கிக் கிடப்பது போன்றதாகும். இந்த மோசமான நிலையிலிருந்து ஆன்மாவைக் காப்பாற்ற, இறைவன் அதனை (ஆன்மாவை) மற்றைய இரண்டு மலைகளுடனும் (கனமம் மாயை) இணைக்கிறார். இது காரச் சோடாவை உபயோகித்து அழுக்குத் துணிபிலிருந்து அழுக்கை அகற்றுதல் போலவாகும். இந்த இரண்டு மலைகளும் ஆன்மாவுடன் பிந்திய நிலையில் இணைந்து கொள்வதால் அவை ஆகந்துக் காரச் (அந்தியமான - புறமிருந்து வருகின்ற அல்லது இடைநிகழ்வதான்) மலைகள் எனப்படும். இவ்வாறு ஆகந்துக் காரச் மலைகள் இணைந்து கொள்வதால் ஆன்மா சிறிதளவு விளக்கம் பெறுகிறது (விவரணம் தெரியவருகிறது). இதுவே இரண்டாவதாகிய சுகால் நிலை. இந்திலையில் ஆன்மா உடம்பொன்றைப் பெற்றிருக்கும்.

இவ்விளக்கம் பெற்ற நிலையை ஆன்மா தகாத வறியில் உபயோகித்து தன்னுடன் நல்வினை தீவினையாகிய சுகால் நிலை. இந்திலையில் ஆன்மா (14ம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமேமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விடை வாஸி ஆவணி மீ 17 எ (02-09-2001)

மகாளியம்

சிராத்தம் செய்வது எமது சமயத்தவர்களால் பல ஆயிரம் வருடங்களாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இறந்த வர்களுடைய திதிகளிலே அவர்களுக்குப் பிரீதியாகச் செய்யுமொரு கிரியையே சிராத்தம். இறந்த திதிகளிலே சிராத்தம் செய்ய இயலாதவர்கள், புரட்டாதி மாதத்தின் தேய் பிழைக்காலத்தில் - மகாளியம் பட்சகாலத்தில் - தவறாது சிராத்தம் செய்வர்.

சிராத்தம், மகாளியம் பற்றிய விபரங்கள், உற்பத்தி

தியான வரலாறு போன்றவை முன்னொரு முறை இந்துசாதனத்தில் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

சிராத்தம், மகாளியம் செய்யும் வழைமை இப்போது சிறிது சிறிதாக அருகிவருகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் கூட்டப்படுகின்றன. இன்றைய வேகம்மிக்க வாழ்க்கை அமைப்பில், வருடத்தில் ஒரு சில நாட்களை இதற்கு ஒதுக்குவது தமக்குச் சிரமமாக இருப்பதாகக் கருதுவோருமார்.

தானதருமம் செய்வது புண்ணியச் செயல்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்தது. தானதருமம் என்ற சொல் தானம், தருமம் என்னுமிரு சொற்களின் சேர்க்கை. இச்சொற்கள் ‘சகோதர’ச் சொற்களாகத் தோன்றினாலும் அவற்றிற்கிடையே பெரும் வேறுபாடு உண்டு.

நாளி:

முற்காலத்திலே கற்ற, ஒழுக்க சீலர்களான பெரியோர்கள் இல்லங்கள் அல்லது மடங்கள் போன்ற வதிவிடங்களில் வாழுந்து கொண்டு தம ஆத்ம இலாபம் கருதிய செபம், பூசை,

யுத்த சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளும் இயல்பு வாழ்க்கைபாதிக்கப்பட்டுக் குடும்பங்கள் சிதறுண்டு உள்ளாட்டிலும் வெளியிடும் வெளியிடும் பலவேறு பட்ட சூழ்நிலைகளில் வாழ்வதும் ஓர்முக்கிய காரணம்.

சமயச் சடங்குகள் வேகமாக வர்த்தகமயமாகி வரும் இக்காலக்ட்டத்தில் கூலி (“ஹெட்”) பேசிக்கிரியைகள் செய்யாதபொருள் அவாவற்றுக்குப்பதி அடையக்கூடியசற்பாத்திரரான அன்றைய தினம் வேறு சிராத்தம் வாங்கியிராதசிராத்தத்தை ஏற்பவர் ஒரு வரைக் காண்பது முயற்கொம்பு - ஆகவே குளிக்கப்போய் ஏன் சேறு பூசிக்கொள்ளவேண்டும் எனக்கருதி ஒதுக்கியிருப்பவர்களும் உண்டு. இவர்களின் உணர்வு புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே.

எது எவ்வாறாக இருப்பினும், சிராத்தம் மகாளியம் போன்றவற்றிற்கு ஒரு சிறந்த மனோநிலைத்தகுதி இருப்பதைச் சைவசமயிகள் மனதில் ஆழமாகப் பதித்துக் கொள்ளுதல்

வேண்டும். அதாவது அது நிச்சயமாக நாம் அன்போடும் நன்றியுடனும் எமது முன்னோரையும் ஆதரித்தவர்களையும் நினைவுக்கு உதவுகின்றது என்ற பேருண்மையே அது.

மகாளிய சிராத்தத்தின் குறிப்பிடத்தக்க இன்னு மோர் அம்சம், சிராத்தத்தின் போது எம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெற்றோர், பாட்டன் பாட்டிமார், பூட்டன் பூட்டிமார் மட்டுமன்றி இறந்த சகோதரர்கள், ஆசான்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் நினைவு கூரப்படுதலாகும்.

ஆகவே சிராத்தத்தின்களின்போதும், மகாளியம் பட்சகாலத்தில் ஒரு வசதியான நாளிலும் சிராத்தக்கிரியை செய்ய முடியாவிட்டும், பசுக்களுக்கு அறுகம்புல்லை உணவாகக் கொடுத்தும் ஏழைகள் சிலருக்காவது உணவளித்தும் ஆலப வழிபாடு செய்து திருவிளக்கிடும், “என்குலப் பிதுரர்களே! என்னை ஆசிர்வதியுங்கள்” எனவேண்டுவது சைவசமயில் ஒவ்வொருவரதும் நன்ற மறவாத கடமையாகும்.

தானதருமம்

தியானம், வழிபாடு முதலிய சந்தகருமங்களில் ஈடுபடுவதுடன் நூல்களைக் கற்றல், கற்பித்தல் மூலம் கல்வி, அறிவு ஒழுக்கத்தையும் சமயத்தையும் வளர்த்து வந்தனர். அறிஞர் பெருமக்களது வதிவிடங்கள் பெரும்பான்மையும் குருகுலங்களாக விளங்கின. இவர்களுக்கு இங்காலத்து ஆசிரியர்களுக்குப் போல மாதச் சம்பளமோ ஒய்யுதியமோ இதர சலுகைகளோ இருக்கவில்லை. இவர்களிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் தத்தம் வசதிக்கேற்பக் குருத்தச்சனையுமங்கினர். இவை இப்பெரியோர்களதும் அவரது குடும்பத்தினரதும் அவர்களுடைய செபம், பூசை,

களிடம் கற்கும் மாணவர்களினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போது மானதாக விருப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் இரந்துபொருள் சேர்த்து வாழும் நிலையில் உள்ளவர்களுமல்ல. ஆகவே இவர்களைக் கொரவமாக ஆதரிப்பது சமுகத்தின் கடமை என உணரப்பட்டது. இப்பெரியோர்கள் சற்பாத்திரர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

சற்பாத்திரர்களைத் தேடிசென்று, நல்லுபதேசம் பெறுவதும் அவர்களுக்கு பொருஞ்சுவியும் சர்ர உதவியும் செய்வதும் பெரும்புண்ணியமாகக் கருதப்பட்டது. இப்பெரியோர்கள் நிச்சயமாக நூல்லையை விட்டுப் பெறுதலாக இல்லங்களுக்கு வந்தை தர இயைவதும் உபகாரங்களை ஏற்றுக்கொள்வதும் பெரும்போகக் கருதப்பட்டது. இப்பெரியோர்கள் காலாடிப்பட்ட இல்லங்கள் புனிதமடைந்தன. அவர்களின் ஆசிரியர்கள் சிறப்புறம் பக்கம் பார்க்க

தானத்ருமம்

(இம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

றனர். இவ்வாறு சற்பாத் திரர்களுக்கு உபகரிக்கும் கொடையே தானம் எனப் பட்டது.

அக்காலத்தில் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கத்தையும் சமயத்தையும் வளர்த்து வந்தவர்களில் பெரும் பான்மையோர் பிராமண குலத்தவர்களாயிருந்தனர். (இன்னும் திருத்தமாகக் கூறுவதாயின் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர்கள் பிராமணர்களை என்பட்டனர்.) காலப் போக்கில் பிராமணர்களுக்கு - அவர்களது தகுதியை நோக்காது - கொடுப்பதெல்லாம் தானம் என்றொரு மனமயக்கம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவிட்டது. (அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது). பிராமணர்களுள் பெரும்பான்மையோர், கோவிற் சூசகர்களாக விளங்குவதால், தமிழர் கோவிற் சூசகர்கள்தாம் இவ்வாறான கொடைக்கு உரித்துடையவர் என்றதோர் மயக்கும், வருவாய் நோக்கில் “இது அவருக்குரிய புரோகிதம் இது இவருக்குரிய புரோகிதம்” என்று கூறு போட்டுக்கொள்ளும் மனோநிலைகளும் ஏற்படலாயின. இவையாவும் அடிப்படை என்னக்கருவுக்கு இயைவானவையல்ல.

உரிய, தகுதிவாய்ந்த ஒரு வரை வரவழைத்துச் செய்யும் கொடையே தானம் எனப்படும். தானத்தை ஏற்பவருடைய தகுதியை அவதானித்தே செய்தல் வேண்டும். தகுதியற்றவர்களுக்குத் தானம் கொடுப்பது பெரும் பாவம்.

“தானமாவது தரும நெறியால் வந்த பொருளைச் சற்பாத்திரமாயுள்ள வருக்குச் சிறத்தையோடு கொடுத்தல்.”

“பதிசாத்திரத்தை ஒதிஅதன் பொருளை அறிந்து பாவங்களை விலக்கி ததருமங்களை அநுட்டித்துக்கடவுளை மெய்யன்போடு வழிபடு வோரும், தமிழைப் போலப் பிறரும் பரகதி பெற்று உய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி அவருக்கு நன்றெறியைப் போதிப்பவருமாய் உள்ளவர் சற்பாத்திரராவர். இந்தநன்றெறியிலே ஒழுகும் பொருட்டு சிரத்தையோடு முயற்சி செய்வறும் சற்பாத்திரமாவர்.” என்பன நாவலர்வாக்கு.

திரும்

துன்பமும், துக்கமும் எங்கே உண்டோ அங்கே நாம் வலிந்து சென்று அல்லது அவர்கள் நம்மை நாடி வந்து தம் குறை கூறி இருக்கும் போது அவர்களது துங்பத்தை தக்கதை - அகற்ற அல்லது குறைக்க நம்மால் ஆக்கஷதியவற்றை யெல்லாம் - பணத்தாலோ, பொருளாலோ, சரீரத்தாலோ, - வாக்காலோ - செய்ய முயற்சி பெற்றே தருமம் ஆகும்.

“வறியவருக்குக் கொடுப்பதே தருமம்; செல்வருக்குக் கொடுப்பது தரும மன்று; “வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகை” என்றார் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர். வறியவருள்ளும் நல்லொழுக்கமுடையவறுக்கும் தொழில் செய்து சீவனஞ்சு செய்யச் சத்தி இல்லாதவருக்கும் கொடுப்பதே தருமம்; செல்வருக்குச் சரீரசுகத்தின் பொருட்டு அன்னம் கொடுப்பது மாத்திரம் போதாது. அவர்களுக்கு ஆண்மக்கத்தின் பொருட்டு அறிவுடையோரைக்கெடு கொண்டு கடவுள்களைப் போதிக்கவும் வேண்டும். தீயொழுக்கம் உடையோருக்கும் தொழில் செய்து சீவனம் செய்ய சத்தியுடையவறுக்கும் கொடுப்பது தரும மன்று.”

“பிராமணரெல்லாரும் வறியவருமல்லர்; ஏனையோர் செல்வருமல்லர்; பிராமணரெல்லாரும் நல்லொழுக்கம் உடையவறுமல்லர்; ஏனையோர் எல்லோரும் தீயொழுக்கம் உடையவறுமல்லர். பிராமணரெல்லாரும் தொழில் செய்து சீவனம் செய்யச் சத்தியில்லாதவருமல்லர். ஏனையோர் தொழில் செய்து சீவனஞ்சு செய்ய சத்தி உடையவறுமல்லர். வறுமை செல்வங்களும், நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கங்களும் தொழில் செய்யும் சத்தியும் இன்னமையும் எல்லோரிடமும் உண்டு. இப்படியிருக்க, பிராமணருக்கு மாத்திரம் கொடுப்பது தரும மென்றும் ஏனையொருக்குக் கொடுப்பது தருமமன்று என்றும் கொள்வது பேதமையே.” என்பன நாவலர்களுற்று.

சீராத்த தாளம்

சிராத்தமென்பது தரும வறியால் வந்த பொருளை இறந்துவிட்டதைப்பன், பேரன், பீட்டன், தாய், பேர்த்தி, பீட்டி என்றும் அறுவருக்கும் இதன்மேற் தலை முறையாருக்கும் தன்முன்னோரில் அனாதரவாய் இறந்தவர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் குரு, குருபத்தினி முதலியோருக்குப் பிரீதியாகச் செய்யுமொரு கிரியை.

இறந்தவர்களுடைய திதிகளிலே சிராத்தஞ்செய்ய இயலாதவர்கள் மஹாளயமாவது தவறாது செய்தல் வேண்டும். அதுவும் இப்பாதவர்கள் பிரசக்களுக்கு அறுகம்புல்லை உணவாகக் கொடுத்து விட்டு விரதமிருந்து ஒரு வேளை உணவருந்தலாம். அதுவுமியலாதவர்கள் வீட்டு

திற்க வெளியே சென்று ‘என் குலப் பிதிரர்களே! யான் சிராத்தஞ்செய்ய இயலாதுள்ளேன். என்பிழைகளைப் பொறுத்து என்னை ஆசீர்வதியுங்கள்’ என வேண்டிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பிண்ட தருப்பனமும் சற்பிராமணருக்குத்தானம் கொடுத்தலும் சிராத்தத்தின் இருமுக்கிய அங்கங்கள். ‘சிராத்தமுதவை தானமெல்லாம் சற்பாத்திரப் பிராமணருக்கே கொடுத்தல் வேண்டும். அசற்பாத்திரப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தால் தானபலத்தை இழந்து நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர்’ என நாவலர் பெருமான்பால் பாடத்தில் கூறியுள்ளார்.

‘சிரார்தம் ஏற்பவர்சிவார்ச்சனை செய்யபவராய்குலாசாரமுறை பிறழாதவராய், நல்லெலாழுக்கமுடையவராய், அன்றுநித்தியகருமம் முடித்தவராய், வேறு சிராத்தம் வாங்காதவராய், இன்னது வேண்டுமென்று கேளாதவராய், கொடுத்தபொருளிலேயிக்க திருப்தியுடையவராய்’ இருத்தல் வேண்டுமென “சிவசிராத்தவிதி” என்ற தமது நூலிலே (1939 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது) மாதகல்பிரம்பழைச் சரம்பஜயர் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

‘ஸ்நானஞ்சு செய்யாது வந்தவருக்கும், போசனஞ்செய்து கொண்டு வந்தவருக்கும், வெறிடத்தில் சிராத்தம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தவருக்கும், சிராத்தத்தில் வாங்கியபதார்த்தங்களத் தாம் அநுபியாது விக்கிரயமுதவியன செய்வோருக்கும் சிராத்தல் கொடுக்க வாங்கு வாங்காது’ என்பது நாவலர்வாக்கு (பாலபாடம் நான்காம் புத்தகம்).

இந்துக்களின் பரந்த நோக்கு

— ந. மனோகுள் —

(பொதுச் செயலாளர், அனைத்திலங்கை இந்து வாலிபர் சங்கம்)

“அன்பே சிவம்”, “ஓன்றே குலம்” என்பன இந்துக்களின் கூற்று. அன்பு நிறைந்தமனம் கொண்டவர்கள் மற்றவர்களும் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற மனப்பண்பு கொண்டவர்கள். நல்ல மனதுடன் மற்ற வர்களை வாழ்த்தும் பெருமனம் கொண்டவர்கள்.

இந்துக்களாகிய நாம் செந்தமிழால் திருமுறைகள் பாடி இறைவனைத் துதித்துத் தொழுதபின் என்ன வேண்டுதலைச் செய்கின்றோம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“தென்னாடுடைய சிவ ஒன்போற்றி” என்று எல்லாம் வல்ல, எங்கும் நிறைந்த எம்பெருமானைப் போற்றிய வாயால் “எந்தாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றும்; “இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க” என்றுமல்லவா வாழ்த்துகின்றோம்.

எந்தாட்டவர்க்கும் இறைவா உனருள் கிட்ட வேண்டும் என்று நாம் இறைவனிடம் வேண்டுதல் செய்யும் போது நமக்கு, நமது சமயத்தவருக்கு, நமது சமூகத்தவருக்கென்று

வேண்டுதல் செய்வதில்லை. உலகிலுள்ள சகலருக்காகவும் அவர்கள் எந்தநாட்டவராக, எந்த மதத்தினராக, எந்தநிறத்தினராக எந்தமொழி யினராக இருந்தாலென்ன எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று வேண்டுதல் செய்கின்றோம். எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும். உலகிலுள்ள சகலரும் மகிழ்ச்சியாக, நிம்மதியாக, ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும்.

இதுவே, ஒரு நல்ல இந்து சமயத்தவரின் ஆண்மீகராகம், உள்ளத்திலே மும் புனித எண்ணம்.

இந்துசமயத்தவர்கள் எல்லோரையும் ஒரே இனமாக மனித இனமாக-ஒரே இறைவனின் படைப்புக்களாக-குழந்தைகளாக நோக்குகின்றனர் என்பதற்கு மேலும் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன.

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஏன் இறந்த பின்பும் கூட பல சமயச் சடங்குகளைக் கைக்கொள்ளும் இந்துக்கள் இந்து சமயத்தில் ஒருவரை இனைத்துக் கொள்ளவோ அன்றி

சமயத்திலிருந்து நீக்கிவிடவோ எந்த வொரு சடங்கையும் கொண்டவர்கள் அல்ல. இந்துக்களின் மேற்கூறப்பட்ட சடங்குகள் விடயத்தை ஆராயுமிடத்து தெளிவுறுத்தப்படுவது என்ன? “ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற உயர்ந்த நோக்கு பிரதிபலிக்கின்றதல்லவா.

இந்துக்கள் என்போர் இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். இறைவனின் படைப்புகளை ஒத்த நிலையில் நோக்குபவர்கள். எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் மென்று உள்மார விரும்புகின்றவர்கள். வாழ்த்துபவர்கள்.

இந்துசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தால் மன இருளில் மன டிக்கிடக்கும் கொலை, வெறி, கொபம், காமம் போன்ற சகல தீய எண்ணங்களும் மறைந்துவிடும். மனிதன் மனிதனாக வாழ - எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ. வேண்டும் என்று வாழ்த்தும் இந்துத் துவம் மேலோங்க வேண்டும். உலகம் உய்தியுற, இதுவே சிறந்த வழியாகும்.

१
சிவமயம்

சௌவசமயம் பெருநாட்கள்

(ஆவணி பூரணை முதல் புரட்டாதி பூரணை வரை)

ஆவணி	17 மே (02-09-2001)	ஞாயிறு	பூரணைவிரதம், உமாமகேஸ்வர விரதம்
	18 மே (03-09-2001)	திங்கள்	மஹாளய பட்சாரம்பம்
	21 மே (06-09-2001)	வியாழன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
	23 மே (08-09-2001)	சனி	ஷஷ்டி விரதம்
	24 மே (09-09-2001)	ஞாயிறு	கார்த்திகை விரதம்
	30 மே (15-09-2001)	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
	31 மே (16-09-2001)	ஞாயிறு	கேதாரேஸ்வர விரதம்
புரட்டாதி	01 மே (17-09-2001)	திங்கள்	புரட்டாதி மாதப்பிறப்பு, அமாவாசை விரதம், மஹாளய பட்ச முடிவு
	04 மே (20-09-2001)	வியாழன்	சதுர்த்தி விரதம்
	06 மே (22-09-2001)	சனி	ஷஷ்டி விரதம்
	13 மே (29-09-2001)	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
	15 மே (01-10-2001)	திங்கள்	நடைசரபி ஷகம்
	16 மே (02-10-2001)	செவ்வாய்	பூரணை விரதம்

சைவ பாரம்பரியத்தில் திருக்கோவில்கள்

— சுகாயமணி து. விசுவநாதன், B. Sc., Dip. in Ed., FRAS. —
அவுஸ்திரேலியா

தமிழர் சமுதாயத்தின் முதிசம் சைவசமயம். அது வரலாற்றுக் காலத் திற்கு அப்பாற் செல்லும் சமயம், அதன் தோற்றம் நனவுக்கு உட்படாது தொன்மையில் பொதிந்து விட்டது. வேதகாலத்திற்கு முன்பே அது இந்திய மன்னில் சிறப்புற்று விளங்கியது. இக்கூற்றுக்கள் யாவும் முற்றிலும் உண்மை.

கி. மு. 3000 வரையில் சிந்து வெளியில் செல்ல வேட இந்தியாவிலே - சிறந்த பண்பாடு நிலவியது மொகன் சதாரோ, ஹரப்ப எனும் இடங்களிலே செய்த அகழ்வு ஆராய்ச்சிகள் இவ்வண்மையை சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டின. இந்தியாவுக்குள்ளே இருக்கு வேதத்திலே பேசப்படும் மக்கள் கூட்டம் வருவதற்கு முன்பே அங்கு சிறந்த பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது சிந்து வெளி அழிபாடுகளையும் வேதங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து உண்மை பேசும் - அறிஞர் கண்டு முடிவு.

சிந்துவெளி அகழ்வுகளிலே சைவ சமயச் சின்னங்கள் பல கிடைத்திருக்கின்றன. சிவவிங்கம் என்று கருத்துக்கூட தீட்டப்பெற்ற கற்கள், நந்தி எனத் தக்க திமில் பருத்த எருது இலச்சனைகள், சிவபிரான் வடிவான் இலச்சனைகள், அம்மன் இலச்சனைகள், வேல் சேவல் இலச்சனைகள் அவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்கவை.

எனவே இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சைவசமயம் இந்திய மன்னிலே நின்று நிலவியிருக்கின்றது. இத்தகைய தொன்மை வேறு எந்தச் சமயத்திற்கு உள்ளது? இதனை என்னிப்பார்க்கும் போது நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டாமா?

இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் போற்றும் பாளி மொழியில் எழுந்த ஜாதகக்கதைகள், மகாவம்சம், போன்ற நூல்களிலும் சைவசமயம் தொடர்பான பல செய்திகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மகாசேனன் என்ற சிங்கள மன்னன் சிவன் கோவில்களை இடித்து விகாரைகள்

கட்டிய செய்தி மகாவம்சத்திலும் அதன் உரையிலும் உண்டு. பண்ணைக்காலத்திலேயே தமிழ் மக்களின் புனிதத்தலங்களுக்கு ஆபத்து நிகழ்ந்திருக்கிறது.

ஜம்பெருங்காப்பியத்தில் ஒன்றாக வைக்கப் பெறும் மணிமேகலையில் நாகதீபம் என்ற தீவும் அங்குள்ள சமய வாழ்க்கையும் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நமினாதீவுக்கு நாகதீவு என்ற பெயர் கோவலன் கதை போன்ற பாரம்பரிய கதை களில் உண்டு. ஏனைய தீவுகளுக்கோ அல்லது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கோ அப்பெயர் இருக்கவில்லை. சிங்கள வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கதையை திரித்துக் கூறுகின்றார்கள்.

அனுராதபுரம், சிகிரியா, பொலன்றுவை முதலான சிங்கள ராஜதானிகளிலே சைவக்கோவில்கள் பல அழிந்து கிடக்கின்றன. சிகிரியாவிலே புடைப்புச் சிறப்பங்களாக நடராஜர் பார்வதியும் ஐயங்கரும் காணப்படுகின்றனர். இன்றைய பெளத்தருடைய கோயில்களிற் சில, முன்பு சைவக்கோவில்களாக இருந்தன. அவர்களுடைய புதிய கோவில்களிலும் சைவ மூர்த்தங்கள் இல்லாமல் இல்லை. பிரமா, விஷ்ணு, முருகன் முதலிய மூர்த்தங்களை பல பெளத்த கோயில்களிலே இன்றும் காணலாம்.

இலங்கைக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் பண்ணைக்காலம் முதலாக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது. முதலியார் இராசநாயகம் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்திலே பாரதப்போர் ஒரு நாள் காரைநகரிலுள்ள களபூமியிலே நடந்ததென்ற ஐதீகத்தினை எடுத்துக்காட்டுகிறார். கீழைக்கரையிலுள்ள காரைக்காலில் இருந்து வந்தவர்கள் காரைநகர், வட்டுக்கோட்டை ஆசிய ஊர்களிலே குடியேறியிருக்கின்றனர்.

தென்னிந்தியாவில் கி. பி. 1151 இலே நடந்த ஒரு பெருங்கலவரத்தினாலே பலர் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். அவர்களில் உத்தரகோசாச மங்கவேஸ்வரக்குருக்கள் உட்பட தீட்டப் பிராமணங்குருக்கள் மாரும் அடங்குவர். இவர்களுக்கு

சோமசந்தரச் சேதுபதி அரசன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய நிலத்தைப் பட்டயம் எழுதித் தானம் செய்துள்ளார். கி. பி. 1151 வீளம் பிவருஷம் சித்திரை மாதம் 25 ஆம் திகதியும் திங்கட்கிழமையும் சோதி நடந்த திரமும் பூர்வபக்கத் திரயோதசியும் மிதுன வகுக்கின்றன மும்சூடிய சபமுகூர்த்தத்தில் சாசனம் எழுதிக் கையளிக்கப்பட்டது. இப்பட்டயம் இன்றும் ஈழத்துச் சிதம் பரதேவஸ்தான குருக்கள்மார் கையில் இருக்கிறது. இப்போதைய ஈழத்துச் சிதம்பரதேவஸ்தான பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவபூரீ விசுவநாதர் ஈஸ்வரக்குருக்கள் இந்தச் சந்ததியில் 27 ஆவது தலைமுறையினரார்கள்.

3
3
3
3 சைவ சமய பாரம்பரியத்திலே திருக்கோயில்களுக்கு முக்கிய இடம் முண்டு. “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. உள்ளக் கமலத் திலே இறைவனை எழுந்தருள வைத்து வழிபடுவது எல்லாருக்கும் இயல்பது அன்று. பொறிகளையும் அங்கங்களையும் ஒரு வழிப்படுத்தி இறை சிந்தனை அழுத்தமாக வருவதற்கு திருக்கோயில் தேவையான குழலை ஏற்படுத்துகின்றது. காரைக்கால் அம்மையார் காலம் முதலாக சைவ நாயன்மார் திருக்கோயில்களை மையமாக வைத்தே சிவபக்தியை வளர்த்தார்கள். மன்னனாலும், தடியாலும், சுதையாலும் கட்டப் பெற்றிருந்த கோவில்கள் குடைக் கோயில்களாகவும் கருங்கற் கோயில்களாகவும் பல்லவர் காலத் திலே சிறந்தன. சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே உலகம் விபக்கத்தக்க தஞ்சை இராஜ இராஜேஜ வரம் போன்ற விண்ணனாவிய கோயில்கள் எழுந்தன.

சைவத் திருமறைகளில் பல திருப்திகங்கள் திருக்கோயிற் பதிகங்கள்; சில திருப்பதிகங்கள் பொதுப் பதிகங்கள். திருப்பதிகங்களை அடுத்து தலைபூராணங்கள் தலைகள் மீது பாடப் பெற்றன.

சைவ மரபிலே கோயில் என்பது பொதுச் சொல் அல்ல, சிறப்புச் சொல். சிதம்பரத்திற்கே அப்பெயர் தனிச் (15ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செயலாளர் திரு. வி. காசிப்பிள்ளை, உபசெயலாளர் திரு. த. கைலாச பிள்ளை ஆகியோரால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

பாடசாலைப் பணி களோடு சபையின் பத்திரிகை, சமயப் பிரசாரப் பணிகளும் தொடர்ந்தன. இந்துசாதனம் பத்திரிகை திரு. த. கைலாய பிள்ளை அவர்களைப் பத்திராதிபராகக் கொண்டும் •Hindu Organ- ஆங்கிலப் பத்திரிகை 1891 மே முதல் 1892 யூலை வரை சட்டத்தரணி அ. கதிரவேலு, திரு. அ. பசுபதி ஆகிய இருவரையும் ஆசிரியராகக் கொண்டும் 1892 யூலை முதல் திரு. அ. பசுபதியை ஆசிரியராகக் கொண்டும் ஒழுங்காக இருவரத்திற்கு ஒரு முறை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. திரு. த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் தொடர்ந்தும் முகாமையாளராகப் பணியாற்றினார்.

சைவப்பிரசாச யந் திரசாலையாழ்ப்பாணத்திலிருந்த முக்கிய அச்சியந்திரசாலையாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. 1891 ஆம் ஆண்டில் சைவப்பிரசாச அச்சியந்திரசாலையினாலும் இந்துசாதனப் பத்திரிகையாலும் கிடைத்த வரவும் செலவும் முறையே ரூபா 1200 - 05 உம் 1063-60 உம் ஆகும். 1892 இல் வரவும் செலவும் முறையே ரூபா 1152 - 90 உம் 834 - 68 உம் ஆகும். பத்திரிகை விற்பனை யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சமயம் வெளிவந்த ஏனைய பத்திரிகைகளின் விற்பனையை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாயிருந்தது.

சபையின் சைவப்பிரசாங்கப் பணிக்கு ஸ்ரீ ஏரம்பஜயர் அவர்கள் வேதனம் கொடுத்து நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஸ்ரீ சதாசிவக் குருக்கள் கெளரவப் பிரசாரகராகக் கடமையாற்றினார். முன்னைய வருடங்களிற் போலவே திரு. அ. குமாரசாமிப் புலவர், க. சபாபதி ஜயர் முதலான பிரசாரகர்களும் ஸ்ரீ சரவணமுத்து, மயில்வாகன வைத்தியர், அருணாசல ஜயர் போன்றவர்களும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தனர். முந்துறுக்கும் மேற்பட்ட பிரசங்கங்கள் யாழ் குடா நாட்டில் பல்வேறுடன்களில் நடத்தப்பட்டன. சிறைச்சாலைக் கைதிகளுக்கு இருப்பதொரு பிரசங்கங்கள் அவர்கள் அடுத்தப்பட்டன.

அவர்களுக்கு இவ்வாண்டில் பிரசங்கப் பணிக்காக கொடுத்த வேதனம் 150 ரூபாவாகும்.

21-12-1892 அன்று நடைபெற்ற நிருவாகசபைக் கூட்டத்தில் 'இந்துசாதனப் பத்திரிகையின் ஒவ்வொரு பிரதி சைவப்பள்ளிக் கூடங்களுக்கு விலைவாங்காது அனுப்புதல் வேண்டும்' எனத் திரு. சித. மு. பசுபதி செட்டியார் அவர்களால் முன்மொழி யப்பட்ட தீர்மானம் திரு. த. கைலாச பிள்ளை அவர்களால் வழிமொழியிடப்பட்டு ஒரு மனதாக நிறைவேறியது.

சபை அங்கத்தவர்களும் பிறகும் வித்தியாரம்பம், விவாகம், புத்திரப் பேறு, வீடு குடிபுகல், திட்சை, ஆச்சாரியாபி ஷகம், அந்தி யெட்டி, சிராத்தம் முதலீய கருமங்களின் போதெல்லாம் சைவபரிபாலன சபைக்கு ஒரு தொகைப் பணம் உபகரித்து வந்தனர். இவ்வாறு கிடைத்த வரவுகள் அவ்வப்போது இந்துசாதனம் பத்திரிகை கயில் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வருடத்தில் (1892) கொழும் புத்துறை திரு. க. நமசிவாயம் செட்டியார் அவர்களும் வேறு சிலரும் பூநகரியிலேயுள்ள தங்கள் வயல் வேளாண்மையில் ஒரு வரி வைத்து சைவபரிபாலன சபைக்கு உதவினார்கள்.

1892 ஆம் ஆண்டு நை மாதத்தில் திரு. தா. செல்லப்பாபிள்ளை அவர்கள் நிருவாக சபையிலிருந்தும் தலைவர் பதவியிலிருந்தும் விலகிக் கொண்டார். 02-03-1892 ஆம் திகதி கூடிய அதிகாரசபை, நிருவாக சபையில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு திரு. கா. மயில்வாகன பிள்ளை அவர்களை நியமித்தது. அத்துடன் நிர்வாகசபைக்கு மேலும் ஒருவர் உபதலைவராக இருக்க வேண்டுமென்த தீர்மானித்து, திரு. கா. மயில்வாகன பிள்ளை அவர்களை அந்த இன்னுமொரு உபதலைவராக நியமித்தது

சைவபரிபாலன சபையின் தலைவராக திரு. (பின்வர் சேர்) பொன். இராமநாதன் அவர்கள் அதிகாரசபையினால் தெரிவு செய்யப்பட்டார் திரு. இராமநாதன் அவர்கள் ஸ்ரீ ஏரம்பையரால் நடத்தப்பட்டன.

கொழும்பில் இருந்தமையால் அநேகமான கூட்டங்களுக்கு உபதலைவர் திரு. சி. நாகவிங்கம் அவர்களே தலைமை தாங்கினார்.

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையின் இண்டாவது பரிசுத்தினம்

1892 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பரீட்சைகள் நடைபெற்று நல்ல பெறுபேறுகள் பெற்றவர்களுக்கு 01-11-1892 ஆம் திகதி பரிசளிப்பு நடைபெற்றது. கோப்பாய் மயில்வாகன வைத்தியர் அவர்கள் பரிசில் களை வழங்கினார்.

நாள்காவது மாசுபைக் கூட்டம்:

சைவபரிபாலன சபையின் நாள்காவது வருடாத்தக் கூட்டம் நந்தன வருடம் கார்த்திகை மாதம் இருபத்தொராம் திகதி (04-12-1892) பிறபகல் மூன்று மணிக்கு இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையில் நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய ஐம்பது பேர் சமூகமளித்திருந்தனர். உபதலைவர்களுள் ஒருவரான திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளை அவர்கள் தலைமை வகித்தார். வருடாந்த அறிக்கையும் கணக்கறிக்கையும் உபசெயலாளர் திரு. த. கைலாசபிள்ளை அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதிகாரசபை அங்கத்தவர்களான திரு. ஆ. இருகுநாதமுதலீயார் திரு. ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, திரு. கா. பொன்னம்பலபிள்ளை, திரு. தா. இராமவிங்கபிள்ளை, திரு. ஆ. மயில்வாகனர் ஆகியோர்கையொப்பத்தில் ஒரு சிறிது தானும் கொடுக்காமையாலும் கூட்டங்களுக்கு வாராமையாலும் விலகிக்கொண்டனர். திரு. ச. கனகரத்தின் முதலீயார் அவர்கள் இறந்து விட்டமையாலும் இவர்களது இடத்திற்கு, அதிகாரசபை அங்கத்தவர்களாக திருவாளர்கள் கு. சின்னத்தமிழ்வைத்துயார், ச. சிவகுருநாதர், அ. சின்னப்பாபிள்ளை, ம. சின்னப்பாபிள்ளை, ச. முத்துத்தமிழ்பிள்ளை, நியாயதூந்தரர் ச. முத்தையா ஆகியோர்நியமிக்கப்பட்டனர்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சைவசித்தாந்த தேர்வுகள் - 2001

சித்தி பெற்றோர் விபரம்

யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையாரால் 2001 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தில் நடத்தப்பட்ட சைவசித்தாந்த தேர்வுகளில் சித்திபெற்றோர் விபரம்:

சைவசித்தாந்த மிரவேச பண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு:

1. செல்வி ஜனதீபா செகராசசிங்கம் (பண்டத்திரிப்பு)	2. செல்வி பிரிந்தா பரராசசிங்கம் (சண்டிலிப்பாய்)
3. செல்வி மூலீஸ்தா வைத்தியலிங்கம் (புங்குடுதீவு)	4. திரு. தர்மலிங்கம் நகுலன் (தையிட்டி)

மூன்றாம் பிரிவு:

1. திரு. தம்பிப்பிள்ளை சுதன் (சண்டிலிப்பாய்)	2. திரு. சு. சிவதாஸ் (குருமன்காடு)

சைவசித்தாந்த பாலபண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு:

1. திரு. சுத்தியருபன் தயாறிதி (நீர்வேலி)	2. செல்வி மனோரஞ்சினி சுப்பிரமணியம் (அராவி)

மூன்றாம் பிரிவு:

1. செல்வி காஞ்சனா உருத்திரகுமாரன் (மாவிட்டபுரம்)	2. செல்வி புஸ்பக்ரோகா (நீர்வேலி)

நூனசித்தி (சித்தாந்த சாத்திரம்)

செல்வி சுமதி பரமேஸ்வரன் (கரந்தன்)

சைவசித்தாந்த பண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு:

1. திரு. அம்பலவானர் இராஜரட்னம் (நல்லூர்)	2. திரு. வைத்தியலிங்கம் பாலகிருஷ்ணன் (திருக்கோணமலை)
3. செல்வி கு. மாலினி (கந்தர்மடம்)	4. செல்வி ஜ. சித்திரா (அளவெட்டி)
5. செல்வி விஜிதா நவரத்தினம் (மாவிட்டபுரம்)	6. செல்வி ரேவதி செல்வராசா (நீர்வேலி)
7. செல்வி கிருபாகினி குமாரசாமி (அச்சுவேலி)	8. செல்வி வி. பராசக்தி (நீர்வேலி)
9. செல்வி இந்திரா செல்வலிங்கம் (நீர்வேலி)	10. திரு. வல்லிபுரம் வரதராஜா (கொக்குவில்)
11. திரு. வெற்றிவேல் சக்திவேல் (வட்டுக்கோட்டை)	

மூன்றாம் பிரிவு:

1. திரு. குட்டிப்பிள்ளை அரசேல்வரன் (நல்லூர்)	2. செல்வி றாபி திருநாவுக்கரசு (சண்டிலிப்பாய்)
3. செல்வி ஜமுனா மயில்வாகனம் (கொக்குவில்)	

நூனசித்தி (சித்தாந்த சாத்திரம்)

திரு. குமாரசாமிசுர்மா சிவராஜசுர்மா (திருநெல்வேலி)

சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி
தேர்வுச் செயலாளர்

மோட்ச சத்துருக்கள்

பதின்மூன்று குண பேதங்கள் ஒருவன் மோட்சம் என்கிற வீடுபேறு அடைதற்குத் தடையாக இருப்பதாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன:

1. இராகம்	2. ஸ்ரீசிதக்ஞக்ரு அடிஶையாகித் தவறு இறைத்தல்
2. துவேசம்	மற்றவர்கள் மீது வெறுப்புப் பாராட்டிச் செயற்படுவது
3. காம்	சிற்றனப் பேட்கையால் தவறு புரிவது
4. ரூரோதம்	வள்ளம் கொண்டு பறிவாங்குவது
5. உலோபம்	கஞ்சத்தனமாகக் காரியம் செய்வது
6. மோகம்	வழிபு மீற ஆசை கொள்வது
7. மதம்	தீமிர் கொண்டு செயற்படுவது
8. மார்ச்சியம்	பொராமை கொண்டு புனகுதல்
9. ஈரவை	பொறுமை இறந்து ஆந்திரம் கொள்வது
10. அநுசை	ஒஞ்சலைப் பிடிக்காமல் அவதாறு பேசுவது
11. டபம்	ஆடம்பரமான காரியங்களில் ஈடுபோவது
12. தற்பம்	தற்பெருமை பேசுவது
13. அகங்காரம்	தன்னைத் தவிர ஏனையோரை நத்துக்காத போக்கு

சைவசித்தாந்தம் - சுருக்கக் குறிப்பு

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இரு வினைகளையும் குவித்துக் கொள் ஞமாயின், அது மீண்டும் மீண்டும் பிறவிகளைக்கவேண்டியிருக்கும். அப் பிறவிகளில் அது வெவ்வேறு வகையான உடம்பினைப் பெறும். இந்த வடிக்கையானது, ஆன்மா இருவினையொப்பு அனுபவம் பெற்ற வரை தொடரும். இருவினையொப்பு நிகழ வாரம்பிக்கும் போது மஸபரிபாகம் (ஆண்மீக வாழ்வு ஏற்பட ஆணவாம் முதலிய மலங்கள் தேய்தற்கான தோர்ச்சி நிலை) ஏற்படும். இதைத் தொடர்ந்து சத்திநிபாதம் ஏற்படும். இறைவனது அருள் குருவுடவிலே வரும். குரு தீட்சை மூலம் ஆன்மா வைச் சுத்திகரிக்கிறார். இச்சமயத் தில், ஆன்மாவின் சஞ்சிதம் (வினைகள்) அழிகிறது. அச்சமயத்திலிருந்து ஆகாமியம் விளையாது. ஆயினும் ஆன்மா பிராரப்தத்தை அனுபவித்தே தீர வேண்டும். இவ்வாறு

விடுதலை பெற்ற ஆன்மா பிராரப்தத்தை அனுபவிப்பதானது குழந்தை விளையாட்டுப் போன்றது. இப்போது ஆன்மா சுத்த (தூய) நிலை என அழைக்கப்படும் மூன்றாவரூ நிலையில் உள்ளது. ஆன்மாவானது இன்னும் உடம்பைப் பெற்றிருத்தவின். அந்த நபர் சீவன்முத்தர் (உயிருடன் வாழும் போதே விடுதலை பெற்ற வர்) என அழைக்கப்படுவார். சீவன்முத்தரின் உயிர் பதியின் வசமுள்ளது. சீவன்முத்தர் பொம்மையாட்டியின் பொம்மை போன்றிருப்பார். பொம்மை மாட்டி பதி (இறைவன்). பொம்மை மூலம் இறைவன் தெய்வீகத் திருவினையாடல் புரிகிறார். சீவன்முத்தரின் செயற்பாடுகள் எதுவும் அவரைக் கட்டுப்படுத்தா. அவரது செயற்பாடுகள் வறுத்த விதைகள் போன்றதாயிருக்கும். அவை முளைக்கமாட்டா. அவர் எல்லையற்ற பேரா

னந்தத்தைப் பெற்றிருப்பார். அவர்பக்கத் தர்களுடன் சேர்ந்திருப்பார். அவருக்கு சைவத்தின் அடையாளச்சின்னம் சிவனே தான். அவர் இன்பகரமான தெய்வீகத்தையில் வாழ்வின் சாதாரண வழியில் பிரயாணம் செய்வார். அவரது பேரானந்தத்திற்கு எல்லையில்லை.

இவற்றிலிருந்து, “ஆன்மாவின் அடிமைத் தளைக்கு ஆரம்பமில்லை. ஆனால் அதற்கு முடிவுண்டு. அதே வேளை ஆன்மாவின் ஆதமீக விடுதலைக்கு ஒரு திட்டவட்டமான ஆரம்பம் உண்டு. ஆனால் முடிவில்லை” (இரமண சாஸ்திரிகள்) என்பதைக்காணலாம்.

சீவன்முத்தர் இறுதியில் தனது உடலைக் கழற்றிவிடுவார். அதன்பின் சிவபெருமானின் புனிதமான பொற்தாள்களில் முடிவற்ற பேரானந்தத்தில் தினைத்திருப்பர்.

வெளிவந்து விட்டது

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை, B. A.

அவர்களது விளக்கவுரையுடன்

திருவருட்பயன்

13 ஆம் பதிப்பாக யாழ்ப்பானம் சைவபரிபாலன
சபையாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. விலை: 75/-

ஆசிரியர் குறிப்பு! சைவசமயிகள் யாவரும் தமது சமயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதிய சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இலகுவான தமிழ் வசன நடையில் சாமானிய படிப்படையவர்களும் புரிந்துணரக் கூடியதாக சைவபோதம் என்ற நூற்தொகுகியை எழுதினார். அதில் மூன்றாவதும் இறுதியுமான சைவபோதம் மூன்றாம் புத்தகம் என்பது உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிய திருவருட்பயனுக்கு எழுதிய விரிவான உரையாகும். பெரிய விடயங்களையும் மகாவாக்கியங்களின் கருத்துக்களையும் எனிய நடையில் எழுதும் ஆற்றல் பெற்ற சைவப்பெரியாரின் திருவருட்பயன் விளக்கவரையைச் சித்தாந்த அறிஞர்கள் மிகவும் மெச்சிப் பாராட்டியுள்ளனர். சைவசமயி ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கவேண்டிய நூல்களுள் இதுவுமொன்று.

மனம் வருந்துகிறோம்

இடமின்மை காரணமாக சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய கட்டுரையும் மாணவர் பகுதியும் இவ்விதமில் பிரசரமாகாதத்தையிட்டு மனம் வருந்துகிறோம்.

— ஆசிரியர்

இந்துசாதனம்

சைவ பாரம்பரியத்தில் திருக்கோவில்கள்

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிறப்புடன் வழங்குகிறது. அங்குள்ள சிவகாமசுந்தரி சமேத நடேசப் பெருமானின் திருத்தவத்தால் வந்த பெறுமையது. நாயன்மார் காலம் முதலாக நாயக்கர் காலம்வரை சைவப் பெருமக்களால் ஆதரிக்கப்பெற்று வந்திருக்கிறது. ஈழத்திலே இருந்து ஆருத் திரா தரிசனம் காணச் சிதம்பரம் செல்லும் மரபு நீண்ட காலமாக வழக்கத்தில் இருந்தது. இலங்கை அரசும் இந்திய அரசும் விசா பிரச்சனையை உண்டு பண்ணுவதற்கு முன்பு சைவப் பெருமக்கள் எவ்விதப் பிரச்சனையும் இல்லாது திருமறைக்காடு ஊடாகச் சென்று சிதம்பரம் தரிசித்து மீண்டு வருவார்கள். இலங்கையிலே சிதம்பரத்திற்குத் தானம் எழுதிய பலசொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை சைவப் பெருமக்கள் வழங்கியவை.

சைவ மக்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்கின்ற பூமிகளில் மட்டுமல்லாது அப்பால் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இன்று பல சைவக் கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னாப்பிரிக்கா, இங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா, பிரான்சு, சுவிஸ்தலன்டு, நோர்வே, ஜெர்மனி, அவஸ்திரேவியர் தமது வீட்டில் சிதம்பர நடேசர் தேவஸ் தானத்து பரமேஸ்வரத் தீட்சிதர் தலைமையில் நடேசரபிழேக் தினங்களுள் ஒன்றாகிய சித்திரைத் திருவோன் நட்சத்திரத் திருநாளில் சிவகாமசுந்தரி சமேத நடேசப் பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேகம் செய்வித்தார். அவஸ்திரேவியர் பலர் சைவ உணவினை இப்போது விரும்பி சுசாப்பி கிறார்கள். இவ்வணவு ஆரோக்கியமானது என்ற கருத்தும் அதற்குச் காரணம் என்பதை மறுக்குமதியாது.

சைவக் கோயிற் குழல் மேலை நாடுகளிலே பலரைச் சைவசமய அபிமானிகளாக மாற்ற உதவுகின்றது. அவர்கள் தேவாரங்களைப் பாடுகிறார்கள்; புராணங்களைப் படிக்கின்றார்கள். தம் வீடு களிலே சைவ முர்த்தங்களை வைத்து வழிபடவும்

செய்கிறார்கள். அன்மையில் சிட்டி முருகன் கோவிலில் சங்காபிழேகம் நடந்தபோது சாயந்தரம் வேதம் ஒதின் நேரத்தில் அவஸ்திரேவியர் தேவாரம் பாடினர். இன்னொரு சமயம் வேறொரு அவஸ்திரேவியர் தமது வீட்டில் சிதம்பர நடேசர் தேவஸ் தானத்து பரமேஸ்வரத் தீட்சிதர் தலைமையில் நடேசரபிழேக் தினங்களுள் ஒன்றாகிய சித்திரைத் திருவோன் நட்சத்திரத் திருநாளில் சிவகாமசுந்தரி சமேத நடேசப் பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேகம் செய்வித்தார். அவஸ்திரேவியர் பலர் சைவ உணவினை இப்போது விரும்பி சுசாப்பி கிறார்கள். இவ்வணவு ஆரோக்கியமானது என்ற கருத்தும் அதற்குச் காரணம் என்பதை மறுக்குமதியாது.

செய்தித் தொகுப்பு

சைவநெறி நேர்வு - 2001:

சைவ பரிபாலனசபை வருடந் தோறும் நடாத்தும் சைவநெறித் தேர்வு இவ்வாண்டு 04-11-2001 ஆம் திகதி நடைபெற சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படுவதாக சபையின் கௌரவ தேர்வுச் செயலர் சைவ பூஷணம் சைவப்புலவர் வகுந்தசாமி அவர்கள் அறியத்தருகிறார். யாழ்ப் பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா மாவட்டங்களில் அமைந்த 345 தேர்வு நிலையங்களில் இத்

தேர்வு நடைபெறும். தரம் இரண்டு முதல் பண்ணிரண்டு வரையிலான நிலைகளிலுள்ள 61,905 மாணவர்கள் இத் தேர்வுக்குத் தோற்றவுள்ளனர். கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பதினாண்கு பாடசாலைகளின் மாணவர்களும் இவற்றின் அடங்குவர்.

தீருநூறு முற்றோந்தி:

01-09-2001 ஆம் திகதி உடுவில் ஸ்ரீ சொரணசித்தி பஞ்சமுகவிநாயகர்

திருக்கோவிலில் திருமறை முற்றோதல் நடைபெற்றது. அன்று காலை ஆறு மணிமுதல் நள்ளிரவு பண்ணரண்டு மணிவரை பண்ணிரு திருமறைகளிலும் 18,290 பாடல்களும் பண்ணோடு ஒத்தப்பட்டன. ஏற்தாழ நாறு ஒதுவார்கள் ஆலயத்தின் எட்டுத் திக்குகளிலிருந்தும் திருமறைகளின் வெவ்வேறு பகுதிகளை ஒதினார்கள் என அறிவிக்கப்படுகிறது.

சைவபரிபாலனசபை, யாழ்ப்பாணம் சைவசுந்தராந்த பிரவேச, பாலப்பாடுதர், பண்டிதர் நேர்வுகள் — 2002

விண்ணப்பிக்கும் இறுதி நாள்: 20-10-2001
தேர்வு நடைபெறும் காலம்: 2002 வைகாசி
முதல் வாரம்
வ. குந்தசாமி
தேர்வுச் செயலர்,

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் இளஞ்சைவரியுலவர், சைவப்புலவர் நேர்வுகள் — 2002

விண்ணப்பிக்கும் இறுதி நாள்: 15-10-2001
தேர்வு நடைபெறும் காலம்: 2002 சித்திரை இறுதி வாரம்
வ. குந்தசாமி
தேர்வுச் செயலர்

உமாபதி சிவாசாரீயார் அருளிய

கொடிக்கவி

The Flag Hymn of Saint Umapati Sivam

ஆங்கிலவாக்கம் : சேக்கிழார் அடிப்பொடி தி. ந. இராமச்சந்திரன்
In English by: Sekkizhaar Adippodi T. N. Ramachandran

கொடிக்கவி நான்கு பாடல்களை மட்டுமே கொண்டவோரு ஆக்கம். இவ்வுலகத்தில் பதினாறு வரிகளில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திர நூல் யாதாயினும் உண்டோ? நாம் அவ்வாறு கருத வில்லை. கொடிக்கவி ஒரு தனித்துவமான ஆக்கம். இப் பதினாறு வரிகளையும் வீளங்கி உணரக் கூடிய ஒருவரை ஒரு உண்மை சைவசித்தாந்தி யாகப் போற்றலாம். அவர் எங்கு சென்றாலும், அவர் தமது வெற்றிக்கொடி உயர்ப் பறப்பதைக் காண்பார்.

1. ஒளிக்கும் இருநூக்கும் ஒன்றேஇடும் ஒன்று மேலிட்டலொன் (து) ஒளிக்கும் எனினும் இருள்ட ராதுள் ஞாயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துள தேனும் திரிமலத்தே குளிக்கும் உயிரருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே.

2. பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே(து) இருளாம் வெளியே(து) இரவே(து) அருளாளா நீபுரவா வையமெலாம் நீ அறியக் கட்டினேன் கோபுர வாசற் கொடி.

3. வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும் தாக்கா(து) உணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப் பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி.

4. அஞ்செழுத்தும் எட்டெடுத்தும் ஆற்றெழுத்தும் நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்செழுத்திப் பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும் கூசாமற் காட்டக் கொடி.

அஞ்செழுத்து	:	சி, வ, ய, ந, ம
எட்டெடுத்து	:	ஓம், ஆம், ஒளம், சி, வ, ய, ந, ம
ஆற்றெழுத்து	:	ஓம், ஆம், ஒளம்,
நாலெழுத்து	:	ந, ம, சி, வா, ய
பிஞ்செழுத்து	:	ஓம், சி, வா, ய
பெரு எழுத்து	:	வ
பேசும் எழுத்து	:	சி
பேசா எழுத்து	:	வ

Kodikkavi is a work containing four stanzas only. Is there in the whole world a sastra which is barely sixteen lines only? We think, not Kodikkavi is a unique work. The person who can comprehend these sixteen lines can be hailed as a true Saiva Siddhanthi. Wherever he goes, he will find his flag of triumph flying aloft.

1. Self-same is the place for light and darkness; If one dominates, the other lies perdu; Yet darkness o'er light never doth hold sway: Albeit knowledge that lies in the core Of inner life embedded, 'gins to shine 'Tis nathless in triple mala immersed; Let me therefore help Life to attain Grace And for this, let me the Flag hoist aloft.
2. What indeed's THAT which is everlasting? What indeed is the Bloom? What are indeed O most Benevolent! the Eye, th'Expanse Of Darkness and the Night? Thou dost uphold All the worlds: behold this! At the threshold Of Thine Tower, I hoist the Flag aloft.
3. Behold, His Nature is beyond the ken Of comprehension: He is for ever Above the reach of word or mighty mind; Mystic scrutiny reveals He is Ineluctably linked with the soul always; To come by Grace, realised in that union, The hallowed Flag is hoist aloft by me.
4. Th' pentad, th' octad, th' hexad and the quartet Of letters, as well as th' tender letter And the great letter that precedeth it When in th' heart are imprinted, th' speaking letter Will fully reveal the Silent Letter; For this is the Flag hoist aloft by me.

The Pentad	:	Si Va Ya Na Ma.
The Octad	:	Om Aam Auv Si Va Ya Na Ma (Om ham haum)
The Hexad	:	OM Na Ma Si Vaa Ya.
The Quartet	:	Om Si Vaa Ya
The tender letter	:	Va
The great letter	:	Si
The speaking letter	:	Va
The Silent Letter	:	Si